DROTTNING BLANKAS
GYMNASIESKOLA

2025/2026

Drottning Blankas Gymnasieskolor

KVALITETSRAPPORT

KVALITETSRAPPORT

DBGY UDDEVALLA

2025/2026

Innehållsförteckning

Om skolan **2**

Vår kvalitetsmodell **3**

Våra kvalitetsaspekter 3

Våra framgångsfaktorer 3

Gemensamma kvalitetsuppföljningar 4

Analys av kunskapsresultaten **5**

Analys av överenstämmelse mellan NP och kurs- ämnesnivåbetyg **12**

Utvärdering av verksamheten – dokumentation av det systematiska kvalitetsarbetet **14**

Huvudområde 1: Undervisning och lärande 14

Huvudområde 2: Trygghet och värdegrundsarbete 21

Huvudområde 3: Elevhälsa och stöd 25

Slutsatser och fokus framöver **33**

Resultatredovisning **37**

Avgångselever 37

Samtliga betyg 37

Nationella provresultat (Obl. prov) 37

Om skolan

Huvudman för DBGY Uddevalla är DBGY Juvelen AB, som är en del av AcadeMedia.
Drottning Blankas Gymnasieskola hade läsåret 2025/26 30 skolenheter runt om i Sverige. Under 2025/26 var det totalt 10 756 elever som studerade på våra skolor.

Alla våra utbildningar finansieras via elevernas hemkommuner och den skolpeng som gäller för det aktuella programmet i respektive hemkommun. Utbildningen är avgiftsfri i enlighet med skollagen.

Elever DBGY Uddevalla

tabell 1:1 antal elever per program och inriktning - SCB 2025-10-15

Program	Inriktning	Elever
Barn- och fritidsprogrammet	Fritid och hälsa	7
Försäljnings- och serviceprogrammet		18
Hantverksprogrammet	Frisör	22
Introduktionsprogram, Programinriktat val		12
Samhällsvetenskapsprogrammet	Beteendevetenskap	12
Vård- och omsorgsprogrammet		8
Samtliga		**79**

tabell 1:2 - elevsammansättning - SCB 2025-10-15

Läsår	Andel flickor	Andel utländsk bakgrund	Andel högutbildade föräldrar
25/26	82 %	51 %	28 %
24/25	75 %	44 %	35 %

Lärare DBGY Uddevalla

tabell 1:3 - andel lärare behöriga i minst ett ämne - SCB 2025-10-15

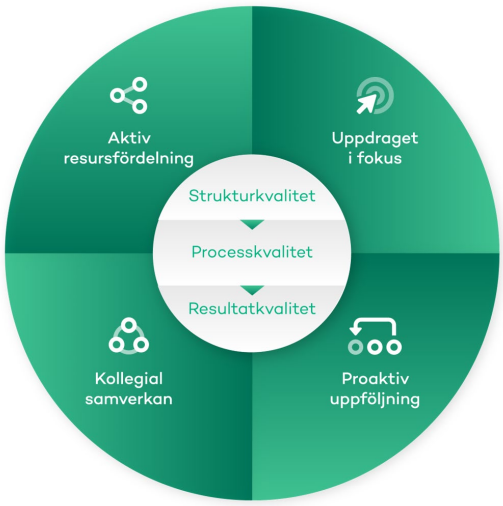
Läsår	Andel behöriga lärare i minst 1 ämne
25/26	64,7 %
24/25	55,6 %

Vår kvalitetsmodell

Inom DBGY vilar vårt systematiska kvalitetsarbete på AcadeMedias gemensamma kvalitetsledningsmodell och är inriktat på de nationella målen. Detta innebär att vi har en gemensam definition av vad vi menar med kvalitet, och ur vilka aspekter kvaliteten i verksamheten utvärderas. Det innebär också att vi är överens om ett antal gemensamma framgångsfaktorer för att ständigt utvecklas och nå uppsatta mål.

Våra kvalitetsaspekter

I vilken utsträckning vi skapar förutsättningar (strukturkvalitet), för en så god verksamhet (processkvalitet), att vi når de uppsatta målen (resultatkvalitet).

Strukturkvalitet handlar alltså dels om på vilket sätt huvudmannen och skolledningen organiserar och skapar förutsättningar för utbildningens och undervisningens genomförande, dels om andra förutsättningar i form av t.ex. sammansättning av personal och elever.

Processkvalitet handlar om våra arbetssätt och kvaliteten i det vi gör.

Resultatkvalitet handlar kort och gott om i vilken utsträckning vi når de nationella målen.

Våra framgångsfaktorer

Uppdraget i fokus

Vi skapar samsyn kring vårt uppdrag och ser alltid till våra elevers bästa när vi fattar beslut.

Proaktiv uppföljning

Vi ser till att vi lever upp till krav och förväntningar och bjuder in elever, föräldrar och medarbetare i förbättringsarbetet. Vi följer i god tid upp att vårt arbete ger önskat resultat och är snabba med att korrigera brister och avvikelser.

Kollegial samverkan

Vi skapar arenor och utrymme för gemensamt lärande och erfarenhetsutbyte som leder till att verksamheten utvecklas Vi redovisar öppet våra resultat, styrkor och utmaningar och lär av varandra.

Aktiv resursfördelning

Vi anpassar organisation, bemanning och andra resurser utifrån förutsättningar och behov.

Gemensamma kvalitetsuppföljningar

Under läsåret genomförs ett flertal olika gemensamma uppföljningar, enkäter och sammanställningar av resultat enligt ett fastslaget årshjul. De gemensamma enkäter som genomförs är en likabehandlings- och värdegrundskartläggning (oktober) som syftar till att ge underlag till vår plan mot kränkande behandling och kartlägga risker för diskriminering, samt en elevenkät (januari) som ger oss elevernas perspektiv på olika delar av utbildningen. Elevernas utveckling mot målen följs löpande upp genom en proaktiv kunskapsuppföljning.

Resultaten från våra uppföljningar sammanställs på både huvudmannanivå och enhetsnivå för att sedan diskuteras och analyseras på rektorsmöten kontinuerligt under året. Huvudmannen tillhandahåller även ett metodstöd för analysarbetet.

I juni varje år sammanställs alla betyg för eleverna samt resultaten på de nationella proven för att skapa ett underlag till att bedöma hur väl kunskapsmålen i läroplanen och examensmålen nås under läsåret.

Betygsuppgifterna för såväl avgångselever som samtliga elever på skolan presenteras i resultatredovisningen i denna kvalitetsrapport.

Under början av påföljande hösttermin sammanställer såväl skolorna som huvudmannen sina kvalitetsrapporter i sin slutliga form, och en plan för det systematiska kvalitetsarbetet (SKA-plan) tas fram för hur vi ska arbeta vidare mot högre måluppfyllelse nästa läsår.

Analys av kunskapsresultaten

Nedan analys baseras på en fördjupning i de kunskapsresultat som presenteras i kvalitetsrapportens resultatavsnitt.

Analysen utgår främst från resultaten för examen och behörighet, genomsnittlig betygspoäng samt betygsresultat/betygsfördelning.

Avgångselevernas resultat – examen, GBP och behörighet till vidare studier

Analysen av avgångselevernas resultat behöver göras med viss försiktighet eftersom elevgruppen är liten och eftersom avgångselever under läsåret 2025/2026 endast återfinns på Samhällsvetenskapsprogrammet och Vård- och omsorgsprogrammet. Det innebär att enskilda elevers resultat får ett stort genomslag i statistiken och att jämförelser mellan år, program och kön inte alltid är möjliga. Resultaten kan därför inte ensamma användas för att dra generella slutsatser om undervisningens kvalitet, men de visar ändå viktiga mönster som behöver belysas och följas upp.

Examensgrad
Den totala andelen avgångselever som uppnår examen är 71 procent, vilket är samma resultat som föregående läsår. Det stabila resultatet visar att skolan som helhet varken har förbättrat eller försämrat examensgraden jämfört med 2024/2025. Samtidigt innebär resultatet att närmare tre av tio redovisade avgångselever inte når examen, vilket fortsatt utgör en tydlig utmaning för verksamheten.

När mörkertalet inkluderas, det vill säga när resultatet beräknas utifrån en bredare grupp elever som förväntats fullfölja utbildningen, blir bilden mindre positiv. Den totala examensgraden inklusive mörkertal minskar från 62 procent föregående läsår till 52 procent läsåret 2025/2026. Det innebär att skillnaden mellan den redovisade examensgraden och resultatet inklusive mörkertal har ökat. Resultatet indikerar att det finns elever som inte ingår i den ordinarie redovisningen av avgångselever och som inte har fullföljt utbildningen enligt ursprunglig planering.

Skillnaden mellan den redovisade examensgraden och examensgraden inklusive mörkertal behöver uppmärksammas i skolans analys. Medan den ordinarie examensgraden ger en bild av resultaten för de elever som finns kvar i den redovisade avgångskullen, visar mörkertalet i högre grad skolans förmåga att få hela den ursprungliga elevgruppen att fullfölja utbildningen. Den oförändrade ordinarie examensgraden i kombination med en minskad examensgrad inklusive mörkertal tyder därför på att skolans främsta utmaning inte enbart handlar om betygssättningen under det avslutande läsåret. Utmaningen behöver också förstås utifrån elevernas studiegång, avbrott, förlängd utbildning eller andra omständigheter som gör att elever inte når examen inom planerad tid..

Skillnader mellan programmen
På programnivå är examensgraden högst på Samhällsvetenskapsprogrammet, där 88 procent av avgångseleverna når examen. Det innebär samtidigt en minskning från 94 procent föregående läsår. På Vård- och omsorgsprogrammet når 50 procent av avgångseleverna examen, jämfört med 56 procent föregående läsår. Examensgraden har alltså minskat något på båda de program som har avgångselever under 2025/2026.

Skillnaden mellan programmen är stor, med 38 procentenheter mellan Samhällsvetenskapsprogrammet och Vård- och omsorgsprogrammet. På grund av de små

elevgrupperna kan skillnaden motsvara ett begränsat antal elever och bör därför inte utan vidare tolkas som att undervisningen håller olika kvalitet på programmen. Resultatet visar dock att skolan behöver undersöka vilka kurser och andra omständigheter som förhindrat examen på Vård- och omsorgsprogrammet. Det behöver exempelvis klarläggas om eleverna saknar godkända resultat i ett fåtal examensavgörande kurser, om frånvaro har begränsat möjligheten att visa kunskaper eller om eleverna haft mer omfattande och långvariga studiesvårigheter.
När mörkertalet inkluderas blir examensgraden 64 procent på Samhällsvetenskapsprogrammet och 36 procent på Vård- och omsorgsprogrammet. Föregående läsår var motsvarande resultat 94 respektive 45 procent. Minskningen är således särskilt tydlig på Samhällsvetenskapsprogrammet när den bredare elevgruppen räknas med, medan Vård- och omsorgsprogrammet fortsatt ligger på en låg nivå. Detta förstärker behovet av att inte enbart följa de elever som befinner sig i utbildningens avslutande skede, utan även analysera hela elevgruppens progression och identifiera elever som riskerar att inte fullfölja utbildningen inom planerad tid.

Skillnader mellan flickor och pojkar
Samtliga redovisade avgångselever läsåret 2025/2026 är flickor. Flickornas examensgrad är 71 procent, vilket är oförändrat jämfört med föregående läsår. Eftersom det inte finns någon redovisad grupp pojkar bland årets avgångselever går det inte att analysera könsskillnader för 2025/2026 eller att göra en meningsfull jämförelse mellan flickors och pojkars resultat.
Den ojämna könsfördelningen speglar till viss del skolans elevsammansättning, där 82 procent av samtliga elever är flickor. Andelen flickor har dessutom ökat från 75 procent föregående läsår. Könsuppdelade resultat behöver därför alltid tolkas i relation till gruppernas storlek. En jämförelse i procent mellan en stor grupp flickor och en mycket liten grupp pojkar kan annars ge en missvisande bild av skillnaderna.
När mörkertalet inkluderas minskar flickornas examensgrad från 67 procent till 50 procent. Detta visar att den oförändrade ordinarie examensgraden på 71 procent inte fångar hela utvecklingen för den ursprungliga elevgruppen.

Genomsnittlig betygspoäng
Den genomsnittliga betygspoängen för avgångseleverna är 12,3, jämfört med 12,5 föregående läsår. Förändringen är liten och visar att den övergripande betygsnivån är relativt stabil, även om resultatet har minskat något. Flickornas genomsnittliga betygspoäng minskar från 12,8 till 12,2. Någon jämförelse med pojkarnas resultat kan inte göras för 2025/2026 eftersom det saknas pojkar i den redovisade avgångskullen.

På programnivå finns olika utvecklingsmönster. Samhällsvetenskapsprogrammets genomsnittliga betygspoäng minskar från 14,9 till 12,2. Det är en tydlig förändring, men den behöver tolkas med försiktighet eftersom elevgruppen är liten och enskilda elevers resultat kan påverka genomsnittet betydligt. Vård- och omsorgsprogrammet visar däremot en positiv utveckling, där den genomsnittliga betygspoängen ökar från 10,7 till 12,8.

Utvecklingen på Vård- och omsorgsprogrammet är särskilt intressant eftersom programmets genomsnittliga betygspoäng ökar samtidigt som endast 50 procent av eleverna når examen. Resultaten tyder på att de elever som fullföljer utbildningen och får en examen når förhållandevis goda betyg, medan en annan del av elevgruppen inte uppfyller samtliga krav för examen. Det kan innebära att programmets utmaning främst är koncentrerad till vissa elever eller examensavgörande delar av utbildningen, snarare än att samtliga elever generellt presterar på en låg nivå. För att kunna avgöra detta behöver skolan analysera vilka kurser eller examenskrav som saknas för de elever som inte når examen.

På Samhällsvetenskapsprogrammet syns det omvända mönstret. Programmet har den högsta examensgraden, men en tydligt lägre genomsnittlig betygspoäng än föregående läsår. Det innebär att en stor andel elever fortfarande når examen, men att den genomsnittliga prestationsnivån inom gruppen har minskat. Även här behöver analysen fördjupas genom att undersöka om nedgången är spridd över flera ämnen eller om ett mindre antal kurser eller elever har fått stort genomslag i resultatet.

Behörighet till vidare studier
Eftersom Samhällsvetenskapsprogrammet är högskoleförberedande är högskolebehörighet en del av programmets examen. Den särskilda redovisningen av behörighet till högskola avser därför skolans yrkesprogram.

Bland avgångseleverna på yrkesprogrammen är 19 procent behöriga till högskola, vilket är samma andel som föregående läsår. Resultatet visar att behörigheten på övergripande nivå är oförändrad. Bland flickorna minskar dock andelen från 24 procent till 20 procent. Skillnaden mellan flickornas och totalens utveckling behöver återigen förstås mot bakgrund av små elevgrupper och den förändrade sammansättningen av avgångselever mellan läsåren.

Vård- och omsorgsprogrammet är det enda yrkesprogrammet med redovisade avgångselever 2025/2026. Där uppnår 25 procent av eleverna grundläggande högskolebehörighet, jämfört med 22 procent föregående läsår. Det är en ökning med tre procentenheter. Resultatet är positivt, men behöver tolkas varsamt eftersom det sannolikt handlar om få elever.

Att fler elever på Vård- och omsorgsprogrammet uppnår högskolebehörighet samtidigt som examensgraden är låg visar på en tudelad resultatbild. Vissa elever fullföljer utbildningen med goda resultat och breddar dessutom sina möjligheter till vidare studier, medan andra elever inte når samtliga krav för examen. Detta pekar på behovet av en fortsatt differentierad uppföljning där skolan både stödjer elever som riskerar att inte nå examen och skapar förutsättningar för elever som vill läsa vidare efter avslutad yrkesutbildning.

Samlad bedömning
Sammantaget visar avgångselevernas resultat en blandad utveckling. Den ordinarie examensgraden är oförändrad på 71 procent och den genomsnittliga betygspoängen är relativt stabil, med en mindre minskning från 12,5 till 12,3. Behörigheten till högskola på yrkesprogrammen ligger kvar på 19 procent. Samtidigt minskar examensgraden inklusive mörkertal från 62 procent till 52 procent, vilket visar att en större andel av den bredare elevgruppen inte har nått examen inom planerad tid.

Skillnaderna mellan programmen är betydande. Samhällsvetenskapsprogrammet har en hög examensgrad men en lägre genomsnittlig betygspoäng än föregående år. Vård- och omsorgsprogrammet har en låg examensgrad men visar samtidigt en tydlig förbättring av den genomsnittliga betygspoängen och en mindre ökning av högskolebehörigheten. Resultaten visar därför att skolan behöver undvika alltför generella åtgärder. Uppföljningen behöver i stället utgå från vilka hinder som finns för respektive elev och program, bland annat vilka kurser eller examenskrav som saknas, vilken betydelse närvaron har haft och i vilket skede av utbildningen svårigheterna blivit synliga.

Det begränsade elevunderlaget minskar möjligheten att dra säkra slutsatser om generella samband, men gör samtidigt en individnära analys både möjlig och nödvändig. Skolans fortsatta arbete bör därför fokusera på tidig identifiering av elever som riskerar att inte fullfölja utbildningen, tät uppföljning av examensprognoser samt riktade insatser i de kurser och delar av utbildningen som hindrar elever från att nå examen.

Samtliga elevers resultat

Analysen av samtliga elevers betygsresultat behöver göras med viss försiktighet eftersom skolan har få elever och flera små undervisningsgrupper. Enskilda elevers resultat kan därför påverka procentfördelningen betydligt, särskilt vid jämförelser mellan program, klasser och kön. Resultaten ger ändå viktig information om skolans samlade måluppfyllelse och om vilka ämnen och elevgrupper som behöver uppmärksammas närmare.

Övergripande betygsfördelning

Den övergripande betygsfördelningen visar en positiv utveckling jämfört med föregående läsår. Andelen F-betyg har minskat från 24 procent läsåret 2024/2025 till 12 procent läsåret 2025/2026. Samtidigt har andelen E-betyg ökat från 24 till 30 procent och andelen D-betyg från 21 till 26 procent. Andelen C-betyg har ökat från 17 till 21 procent, medan andelen B-betyg har minskat från 10 till 8 procent. De högsta betygsstegen utgör fortsatt en mindre del av den samlade betygsbilden.

Minskningen av andelen F-betyg är årets tydligaste positiva förändring. Resultatet indikerar att fler elever än föregående år når minst godkänd nivå. Förskjutningen sker framför allt från F till E och D, men även andelen C-betyg har ökat. Utvecklingen innebär därmed inte bara att fler elever precis når godkänt, utan också att en större andel av betygen återfinns i betygsstegen D och C. Samtidigt visar betygsfördelningen att 42 procent av samtliga betyg ligger på F eller E. En stor del av elevernas resultat ligger således fortfarande på eller under den lägsta godkända nivån. Skolan behöver därför fortsätta arbeta både med att minska andelen F och med att skapa progression från E till högre betygssteg. Att fler elever når godkänt är betydelsefullt, men en hög andel E-betyg kan också innebära att många elever har små marginaler i sin måluppfyllelse och riskerar att få svårigheter när kraven och komplexiteten ökar senare i utbildningen.

Resultaten behöver också sättas i relation till avgångselevernas examensgrad. Trots att andelen F-betyg bland samtliga elever har minskat är examensgraden oförändrad. Det kan tyda på att förbättringen ännu inte fullt ut fått genomslag för de elever som befinner sig i utbildningens avslutande skede, eller att vissa elever fortfarande saknar godkända betyg i kurser som är avgörande för examen.

Skillnader mellan flickor och pojkar

Betygsfördelningen visar skillnader mellan flickors och pojkars resultat. Bland pojkarna uppgår andelen F-betyg till 6 procent, jämfört med 13 procent bland flickorna. Pojkarna har samtidigt en högre andel E-betyg, 37 procent jämfört med 29 procent bland flickorna. Flickornas betyg är något mer spridda över betygsskalan, medan pojkarnas resultat i högre grad är koncentrerade kring E.

Jämförelsen med föregående år visar en tydlig minskning av andelen F-betyg för båda grupperna. Bland pojkar minskar andelen från 36 till 6 procent och bland flickor från 20 till 13 procent. Minskningen bland pojkarna är särskilt stor, men behöver tolkas med stor försiktighet eftersom pojkar endast utgör 18 procent av skolans totala elevgrupp. Ett litet antal förändrade betyg kan därför ge ett kraftigt utslag i procent.

Resultaten ger inte stöd för en enkel slutsats om att den ena gruppen genomgående når bättre resultat än den andra. Pojkarna har en lägre andel F, men en större koncentration av betyg på E-nivå. Flickorna har en högre andel F, men också en något större representation på vissa av de högre betygsstegen. För pojkarna tycks en central utmaning därför vara progressionen från E till

högre nivåer, medan flickornas högre andel F behöver analyseras närmare på ämnes-, program- och individnivå.

Den ojämna könsfördelningen innebär att jämförelser mellan flickor och pojkar inte bör användas isolerat för att bedöma undervisningens kvalitet. Resultaten behöver i stället relateras till vilka program och kurser eleverna går, eftersom skolans könsfördelning varierar mellan programmen och olika program samtidigt uppvisar olika resultat.

Skillnader mellan programmen
På programnivå framträder relativt stora skillnader i betygsfördelningen. Vård- och omsorgsprogrammet har 18 procent F-betyg och Samhällsvetenskapsprogrammet 15 procent. Introduktionsprogrammet har den högsta andelen F-betyg, 38 procent. Hantverksprogrammet och Försäljnings- och serviceprogrammet har vardera 9 procent F, medan Barn- och fritidsprogrammet har den lägsta andelen med 5 procent.

Även andelen E-betyg varierar. Introduktionsprogrammet har en tydlig koncentration kring F och E. På Hantverksprogrammet återfinns 39 procent av betygen på E-nivå, medan motsvarande andel på Vård- och omsorgsprogrammet är 30 procent. På Försäljnings- och serviceprogrammet och Barn- och fritidsprogrammet är betygsfördelningen något mer spridd över de godkända betygsstegen.

Introduktionsprogrammets resultat bör tolkas utifrån programmets särskilda uppdrag och elevgruppens varierande förkunskaper. Programmet kan inte jämföras direkt med ett nationellt program, men den höga andelen F visar att eleverna har omfattande behov av stöd och att progressionen mot behörighet och nationella utbildningsmål behöver följas noggrant.
Barn- och fritidsprogrammet framträder positivt genom sin låga andel F-betyg och en fördelning där en relativt stor del av betygen ligger på D, C och högre nivåer. Eftersom programmet har få elever måste resultatet ändå hanteras försiktigt. Resultatet kan emellertid användas som utgångspunkt för en kollegial analys av vilka arbetssätt, stödstrukturer och undervisningsformer som kan ha bidragit till att fler elever når godkända och högre betyg.

På Vård- och omsorgsprogrammet behöver den förhållandevis höga andelen F analyseras tillsammans med avgångselevernas resultat. Programmet har samtidigt förbättrat den genomsnittliga betygspoängen bland avgångseleverna, vilket tyder på att resultaten inom programmet är ojämnt fördelade. Vissa elever når goda resultat, medan andra inte når målen i flera delar av utbildningen. Det är därför angeläget att identifiera om F-betygen är koncentrerade till vissa elever, ämnen eller kurser.

På Samhällsvetenskapsprogrammet är andelen F 15 procent samtidigt som en relativt stor andel av betygen ligger på de högre godkända nivåerna. Även detta visar på en spridd resultatbild där elevgruppen inte bör betraktas som homogen. Programmet har också en minskning av avgångselevernas genomsnittliga betygspoäng, vilket gör det relevant att undersöka om förändringen är knuten till särskilda kurser eller till ett mindre antal elever med flera F-betyg. Skillnaderna mellan programmen kan påverkas av elevgruppernas storlek, förkunskaper och sammansättning.

Skillnader mellan klasser och årskurser
Resultaten på klassnivå visar en stor variation. I vissa klasser är andelen F låg, medan den i andra ligger omkring eller över 20 procent. Exempelvis uppgår andelen F till 3 procent i BF23 och 5 procent i VO23, medan BF22 och BF24 har 20 procent och VO24 har 23 procent. Även FSFOR23 har 18 procent F, medan FSFOR24 ligger på 9 procent.

Skillnaderna mellan klasser inom samma program visar att programtillhörigheten inte ensam kan förklara resultaten. Elevernas förkunskaper, närvaro, gruppsammansättning och individuella stödbehov kan påverka utfallet. Skillnaderna kan också ge anledning att undersöka hur undervisning, bedömning och stöd organiseras i de olika grupperna.

Det är svårt att genomföra en säker generell jämförelse mellan årskurserna eftersom skolan inte har klasser från samtliga program i samtliga årskurser och eftersom flera grupper är små. Ett mönster är emellertid att resultat kan skilja sig betydligt mellan två klasser på samma program. Detta visar betydelsen av att uppföljningen sker både på program- och klassnivå. Enbart skolövergripande genomsnitt riskerar att dölja grupper med antingen särskilt god eller särskilt svag måluppfyllelse.

Engelska
Resultaten i engelska visar en tydlig förbättring jämfört med föregående läsår. Andelen F-betyg har minskat från 32 procent till 10 procent. Samtidigt är betygen fördelade över flera godkända betygssteg, vilket visar att förbättringen inte enbart består i att fler elever precis når godkänt.
I Engelska 5 har andelen F minskat från 40 procent föregående läsår till 23 procent. Resultatet är fortfarande en utmaning, men utvecklingen går i positiv riktning. I Engelska 6 är andelen F 5 procent, jämfört med 49 procent föregående läsår. Den mycket stora förändringen behöver tolkas mot bakgrund av att det kan röra sig om olika elevgrupper och små undervisningsgrupper. Den bör ändå följas upp för att identifiera vilka delar av undervisningen och stödorganisationen som kan ha bidragit till förbättringen.

Sammantaget framstår engelska som det ämne där utvecklingen är tydligast positiv. För att resultatet ska kunna bidra till skolans fortsatta utveckling behöver analysen kompletteras med lärarnas bild av förändrade arbetssätt, elevernas närvaro och vilka stödinsatser som genomförts.

Matematik
Matematik framstår som skolans tydligaste ämnesmässiga utvecklingsområde. Totalt utgör F-betygen 45 procent av betygen i matematik. Ytterligare en stor andel återfinns på betyget E, medan endast en mindre andel elever når de högre betygsstegen. Andelen F har dessutom ökat från 40 procent föregående läsår till 45 procent.

På kursnivå är resultaten särskilt svaga i Matematik 3b, där 53 procent av eleverna får F, samt i Matematik 1a, där 25 procent får F. I Matematik 2a är andelen F 13 procent. För Matematik 1a innebär årets resultat samtidigt en tydlig förbättring jämfört med föregående läsår, då 86 procent av betygen var F.

Resultaten visar alltså inte en entydigt negativ utveckling i samtliga matematikkurser. Förbättringen i Matematik 1a är betydande, men skolans samlade matematikresultat påverkas fortsatt av en mycket hög andel F i andra kurser. Utvecklingen behöver därför analyseras kursvis och i relation till elevernas förkunskaper, närvaro och genomförda stödinsatser.
Matematikens betydelse för examen och vidare studier gör resultaten särskilt angelägna. En hög andel F i matematik riskerar både att hindra elever från att nå examen och att begränsa deras fortsatta utbildningsmöjligheter. Skolan behöver därför undersöka om svårigheterna upptäcks tidigt, vilka extra anpassningar och stödåtgärder som genomförs samt om arbetssätten i de grupper där resultaten förbättrats kan användas bredare.

Svenska och svenska som andraspråk
I svenska uppgår andelen F-betyg till 15 procent, jämfört med 19 procent föregående läsår. Resultatet visar en mindre förbättring på övergripande nivå. På kursnivå är bilden däremot

varierad. I Svenska 3 får 38 procent av eleverna F, jämfört med 21 procent föregående läsår. I Svenska 2 har andelen F däremot minskat från 29 procent till 4 procent.

Den tydliga skillnaden mellan Svenska 2 och Svenska 3 visar att skolans samlade resultat i svenska behöver brytas ned på kurs- och gruppnivå. Förbättringen i Svenska 2 bör följas upp för att identifiera framgångsrika arbetssätt, samtidigt som resultatet i Svenska 3 behöver analyseras närmare. Svenska 3 innehåller mer komplexa krav på bland annat läsning, skrivande, muntlig framställning och självständig bearbetninI svenska som andraspråk uppgår andelen F-betyg till 15 procent, vilket är en minskning från 20 procent föregående läsår. Underlaget är emellertid mycket litet, vilket gör att enskilda elevers resultat påverkar fördelningen kraftigt. Ämnet behöver därför främst analyseras på individnivå och utifrån elevernas språkliga progression, närvaro och möjligheter att visa sina kunskaper.

Svenska och svenska som andraspråk är centrala för elevernas kunskapsutveckling i samtliga ämnen. Svårigheter med läsning, skrivande och ämnesspråk kan därför påverka resultaten även utanför språkämnena. Det är relevant att undersöka om elevernas språkliga förmåga utgör ett hinder i andra teoretiska och yrkesinriktade kurser.

Gymnasiearbetet
Av de elever som fått betyg i gymnasiearbetet läsåret 2025/2026 har 90 procent fått godkänt resultat och 10 procent F. Föregående läsår var andelen godkända resultat 84 procent. Utfallet har därmed förbättrats med sex procentenheter.

På Samhällsvetenskapsprogrammet har 80 procent fått godkänt gymnasiearbete, jämfört med 100 procent föregående läsår. På Hantverksprogrammet har 82 procent fått godkänt, jämfört med 69 procent föregående läsår. Även här påverkas procenttalen av små grupper. Resultaten visar dock att en större andel elever totalt har slutfört gymnasiearbetet med godkänt resultat, vilket är positivt eftersom godkänt gymnasiearbete är ett krav för examen.

Samlad bedömning
Sammantaget visar betygsresultaten en tydlig förbättring genom att andelen F-betyg minskat från 24 till 12 procent. Fler betyg återfinns på E-, D- och C-nivå, vilket indikerar att skolans samlade måluppfyllelse har stärkts. Engelska och Svenska 2 visar särskilt positiva förändringar, och andelen godkända gymnasiearbeten har ökat.

Samtidigt är resultatbilden ojämn. Matematik har fortsatt en mycket hög andel F-betyg, Svenska 3 visar en negativ utveckling och vissa program och klasser har betydligt högre andel F än andra. Den stora variationen mellan klasser inom samma program visar att skolövergripande resultat behöver kompletteras med kurs-, grupp- och individanalyser.

Det begränsade elevunderlaget innebär att skolan behöver vara försiktig med att tillskriva förändringarna enskilda insatser. Resultaten ger däremot en tydlig riktning för det fortsatta arbetet. Skolan behöver särskilt följa upp matematik och Svenska 3, analysera progressionen för elever som ligger på E-nivå samt identifiera vilka arbetssätt som bidragit till förbättringen i engelska, Svenska 2 och gymnasiearbetet. Genom att kombinera resultatstatistiken med uppgifter om närvaro, undervisning, extra anpassningar och särskilt stöd kan skolan få en mer tillförlitlig bild av vad som påverkar elevernas möjligheter att nå målen.

Analys av överenstämmelse mellan NP och kurs- ämnesnivåbetyg

Analysen utgår från överensstämmelsen mellan nationella provresultat och kurs-ämnesnivåbetyg
Analysen av överensstämmelsen mellan resultaten på nationella prov och elevernas kurs- och ämnesnivåbetyg behöver genomföras med försiktighet. Under läsåret 2025/2026 finns endast redovisade resultat från nationella prov i svenska. Det innebär att årets sammanlagda resultat inte är direkt jämförbara med föregående läsår, då underlaget även omfattade nationella prov i engelska och matematik. Elevgrupperna är dessutom små, vilket medför att enskilda elevers resultat får stort genomslag i procentfördelningen.

På skolnivå fick 55 procent av eleverna samma kurs- eller ämnesnivåbetyg som provbetyg. För 27 procent var det slutliga betyget högre än provbetyget, medan 18 procent fick ett lägre slutbetyg än resultatet på det nationella provet. Föregående läsår var motsvarande fördelning 68 procent med samma betyg, 23 procent med högre slutbetyg och 9 procent med lägre slutbetyg. Överensstämmelsen har därmed minskat med 13 procentenheter, samtidigt som både andelen högre och andelen lägre slutbetyg har ökat.

Förändringen ska inte utan vidare tolkas som att likvärdigheten i bedömningen har försämrats. Eftersom årets resultat endast består av svenska och elevgruppen skiljer sig från föregående läsår är det inte fråga om en jämförelse mellan likvärdiga underlag. Resultatet visar däremot att det förekommer fler avvikelser mellan provbetyg och slutbetyg än föregående år. Dessa avvikelser behöver kunna förklaras genom elevernas samlade bedömningsunderlag och analyseras inom ramen för skolans arbete med bedömning och betygssättning.

Svenska

I svenska fick 71 procent av eleverna samma kurs- eller ämnesnivåbetyg som resultatet på det nationella provet. För resterande 29 procent blev slutbetyget lägre än provbetyget. Några högre slutbetyg än provbetyg redovisas inte i årets resultat. Föregående läsår fick 54 procent samma betyg som provbetyg, 31 procent ett högre slutbetyg och 14 procent ett lägre slutbetyg.

Överensstämmelsen i svenska har således ökat från 54 till 71 procent. Samtidigt har andelen elever med ett lägre slutbetyg än provbetyg ökat från 14 till 29 procent, medan den tidigare gruppen med högre slutbetyg inte återfinns i årets resultat. Även dessa förändringar behöver tolkas med försiktighet eftersom årets redovisning avser en liten elevgrupp och andra kurser än föregående läsår.

De nationella proven i svenska prövar viktiga delar av ämnet, men provresultatet utgör bara en del av lärarens samlade bedömningsunderlag. Ett lägre slutbetyg än provbetyg kan därför vara motiverat om eleven inte har visat motsvarande kunskapsnivå inom andra delar av ämnet eller om det samlade underlaget inte visar att kunskaperna motsvarar det högre betygssteget.

Resultaten på kursnivå visar att årets nationella prov genomfördes i Svenska 3. Av eleverna i kursen fick 71 procent samma slutbetyg som provbetyg och 29 procent ett lägre slutbetyg. Det är viktigt att denna skillnad analyseras utifrån kursens samlade innehåll. Det nationella provet ger ett gemensamt och betydelsefullt underlag, men samtliga delar av kursen och elevernas prestationer över tid behöver vägas in vid den slutliga betygssättningen.

Den relativt höga överensstämmelsen på 71 procent talar för att provresultatet i de flesta fall ligger i linje med lärarens samlade bedömning. Att nästan tre av tio elever samtidigt får ett lägre slutbetyg än provbetyg är dock ett tydligt mönster som behöver följas upp. Analysen bör särskilt

undersöka vilka andra delar av kursen som påverkat slutbetyget, om eleverna haft ett tillräckligt brett bedömningsunderlag och om samma slags avvikelse återkommer för flera elever.

Engelska

Det finns inga redovisade resultat från nationella prov i engelska för läsåret 2025/2026. Det går därför inte att analysera årets överensstämmelse mellan nationella prov och slutbetyg i ämnet.

Föregående läsår var överensstämmelsen hög. I Engelska 5 fick 74 procent samma slutbetyg som provbetyg, medan 13 procent fick ett lägre och 13 procent ett högre betyg. I Engelska 6 fick 91 procent samma slutbetyg som provbetyg och 9 procent ett högre slutbetyg. Resultaten från föregående år visade därmed att provbetygen i engelska i stor utsträckning överensstämde med lärarnas samlade bedömningar.

Dessa resultat kan användas som en tidigare jämförelsepunkt, men det går inte att uttala sig om utvecklingen under 2025/2026 eftersom aktuella provresultat saknas. Skolan bör därför undvika att dra slutsatser om att överensstämmelsen i engelska har förbättrats eller försämrats under året.

Matematik

Det finns inte heller några redovisade resultat från nationella prov i matematik för läsåret 2025/2026. Någon aktuell analys av överensstämmelsen mellan provbetyg och slutbetyg kan därför inte genomföras.

Under föregående läsår fick 74 procent av eleverna samma slutbetyg som provbetyg i matematik och 26 procent ett högre slutbetyg. På kursnivå var överensstämmelsen 75 procent i Matematik 1a och 70 procent i Matematik 2b. Resterande elever fick i båda kurserna ett högre slutbetyg än provbetyg. Några lägre slutbetyg än provbetyg redovisades inte.

Förra årets resultat visade alltså att lärarnas samlade bedömning i flera fall låg högre än elevernas prestation på det nationella provet. Utan en dokumenterad analys av de enskilda avvikelserna går det dock inte att avgöra om skillnaderna berodde på att eleverna visat högre kunskaper vid andra bedömningstillfällen, att provsituationen påverkat prestationen eller andra omständigheter. Dessa resultat bör därför främst användas som underlag för skolans fortsatta arbete med sambedömning och analys av motiverade betygsavvikelser.

Skillnader mellan program och kön

Samtliga redovisade provresultat för 2025/2026 avser flickor. Resultatet för flickor är därför identiskt med skolans totala resultat. Det saknas resultat för pojkar, vilket gör att en jämförelse mellan könen inte är möjlig. Det går inte heller att bedöma om kön har haft betydelse för årets avvikelser mellan provbetyg och slutbetyg.

Samlad bedömning

Sammantaget visar årets resultat att 55 procent av eleverna fick samma slutbetyg som provbetyg, medan 27 procent fick ett högre och 18 procent ett lägre slutbetyg. Den samlade överensstämmelsen är lägre än föregående år, men jämförelsen påverkas i hög grad av att årets resultat endast omfattar svenska, medan föregående års resultat även omfattade engelska och matematik.

I svenska är överensstämmelsen 71 procent, vilket innebär att provresultatet för en tydlig majoritet av eleverna ligger i linje med det slutliga betyget. Det mest betydelsefulla mönstret är

att 29 procent fått ett lägre slutbetyg än provbetyg. Skolan behöver följa upp dessa avvikelser för att säkerställa att de kan förklaras av ett relevant, brett och tillräckligt bedömningsunderlag.

Det begränsade underlaget innebär att det inte är möjligt att dra säkra slutsatser om utvecklingen över tid eller om skillnader mellan ämnen, program och kön. Resultatet ger däremot stöd för att skolan behöver fortsätta utveckla den gemensamma analysen av nationella prov och slutbetyg. Fokus bör ligga på att undervisande lärare dokumenterar och analyserar större avvikelser samt att dessa diskuteras kollegialt. På så sätt kan skolan både kvalitetssäkra betygssättningen och använda resultaten från de nationella proven som underlag för att utveckla undervisningen.

Utvärdering av verksamheten – dokumentation av det systematiska kvalitetsarbetet

När vi planerar, genomför och följer upp vårt systematiska kvalitetsarbete utgår vi från tre huvudområden inom vilka vårt arbete utgör avgörande förutsättningar för att eleverna ska nå målen för utbildningen:

- Undervisning och lärande
- Trygghet och värdegrundsarbete
- Elevhälsa och stöd

Med utgångspunkt i vad vi ser i våra kunskapsresultat och i de gemensamma kvalitetsuppföljningar som görs under läsåret, utvärderar vi våra arbetssätt och processer inom dessa områden och beslutar sedan om vad som behöver utvecklas under kommande år för att förbättra våra processer och elevernas förutsättningar att nå målen.

I detta avsnitt görs – per huvudområde – dels en övergripande utvärdering av verksamheten, dels en utvärdering av effekterna av de insatser som beslutades i SKA-planen för läsåret. Detta leder fram till en slutsats om vad som behöver prioriteras i kommande års SKA-plan.

Huvudområde 1: Undervisning och lärande

Arbetet med likvärdig bedömning och betygssättning

Rektor har under läsåret organiserat arbetet med bedömning och betygssättning genom att skapa utrymme för kontinuerliga samtal mellan skolledning och undervisande lärare. Arbetet har haft särskilt fokus på svenska och engelska, där rektor tillsammans med berörda lärare löpande har diskuterat bedömningsunderlag, elevernas kunskapsutveckling och frågor som uppstått inför betygssättningen. Syftet har varit att stärka kvaliteten och rättssäkerheten i bedömningen samt att säkerställa att betygen grundas på relevanta och tillräckliga underlag.

Eftersom skolan är liten och flera lärare saknar ett större ämneskollegium inom den egna verksamheten har rektors ledning och lärarnas gemensamma diskussioner varit särskilt viktiga. I en liten organisation finns goda möjligheter till nära dialog och snabb uppföljning, men det finns samtidigt en risk för att bedömningsarbetet blir beroende av enskilda lärares erfarenheter och

arbetssätt. Rektor har därför haft en viktig funktion i att efterfråga lärarnas analyser, följa upp osäkra bedömningssituationer och säkerställa att frågor om bedömning behandlas gemensamt.

Genomförda insatser under läsåret

- Kontinuerliga möten mellan rektor och undervisande lärare i svenska och engelska med fokus på bedömning och betygssättning.
- Kollegiala diskussioner om elevernas prestationer och vilket samlat bedömningsunderlag som ska ligga till grund för betyg.
- Uppföljning och analys av överensstämmelsen mellan resultat på nationella prov och kursbetyg.
- Gemensam planering och genomförande av prövningar tillsammans med undervisande lärare i respektive ämne.
- Kollegialt utvecklingsarbete genom auskultationer, lesson study och learning study, vilket även har skapat forum för diskussioner om undervisning, bedömningssituationer och elevernas möjligheter att visa sina kunskaper.

De kontinuerliga samtalen mellan rektor och undervisande lärare har skapat bättre förutsättningar för att uppmärksamma bedömningsfrågor innan betygen fastställs. Arbetssättet har gjort det möjligt att diskutera elever med begränsade eller motstridiga bedömningsunderlag och att pröva om ytterligare underlag behövts. Det har också bidragit till att bedömning och betygssättning blivit en del av den löpande pedagogiska dialogen och inte enbart en fråga som behandlas i samband med terminens slut.

Arbetet med prövningar har organiserats i samverkan mellan rektor och undervisande lärare. Genom gemensam planering har skolan skapat bättre förutsättningar för att prövningarna ska omfatta relevanta delar av kursen och ge eleverna möjlighet att visa sina kunskaper på ett rättssäkert sätt. I en liten verksamhet är det särskilt viktigt att ansvar, genomförande och bedömningsunderlag är tydligt fördelade, eftersom samma lärare annars kan få ett stort ansvar för hela processen.

Analysen av nationella prov och kursbetyg visar att den samlade överensstämmelsen uppgår till 55 procent. Jämförelsen med föregående läsår behöver göras med försiktighet eftersom årets nationella provresultat endast omfattar svenska, medan föregående års resultat även omfattade engelska och matematik. Underlagen är därmed inte direkt jämförbara.

I svenska fick 71 procent av eleverna samma kursbetyg som provbetyg, medan 29 procent fick ett lägre kursbetyg än provbetyg. Resultatet visar att lärarens samlade bedömning i de flesta fall överensstämmer med resultatet på det nationella provet. De fall där kursbetyget är lägre behöver samtidigt analyseras för att säkerställa att skillnaden kan förklaras av elevens prestationer inom andra delar av kursen och av det samlade bedömningsunderlaget.

Det går inte att dra slutsatsen att en högre eller lägre överensstämmelse i sig visar om bedömningen är likvärdig. Nationella prov utgör ett betydelsefullt underlag, men betyget ska grundas på elevens samlade kunskaper. En avvikelse kan därför vara motiverad. Det avgörande ur ett kvalitetsperspektiv är att läraren kan redogöra för vilka underlag som ligger bakom betyget och varför den samlade bedömningen eventuellt skiljer sig från provresultatet.

Skolans begränsade elevunderlag innebär dessutom att ett fåtal avvikelser får stort genomslag i procenttalen. Resultaten behöver därför i första hand användas som ett underlag för kollegial analys och inte som ett ensamt mått på kvaliteten i bedömningsarbetet. För varje större avvikelse behöver skolan undersöka om skillnaden är motiverad, om bedömningsunderlaget är tillräckligt brett och om eleverna har fått likvärdiga möjligheter att visa sina kunskaper.

Arbetet med lesson study, learning study och kollegiala observationer har främst varit inriktat på att utveckla undervisningens kvalitet, men har också bidragit till samtal om bedömning. När lärare gemensamt planerar, observerar och utvärderar undervisning skapas möjlighet att diskutera vad eleverna förväntas lära sig, hur lärandet blir synligt och hur undervisningen kan ge flera typer av bedömningsunderlag. Det kollegiala arbetet har därmed bidragit till att kopplingen mellan undervisning, lärande och bedömning blivit tydligare.

Utvärdering av organisationen

Organisationen har varit ändamålsenlig genom att skolans litenhet har använts för att möjliggöra nära kontakt mellan rektor och undervisande lärare. Frågor om bedömning har kunnat lyftas skyndsamt och diskuteras utifrån enskilda elevers samlade situation. De kontinuerliga mötena har också gett rektor bättre insyn i bedömningsarbetet och möjlighet att leda processen inför betygssättningen.

Samtidigt är organisationen sårbar eftersom vissa lärare har begränsad tillgång till ämneskollegor inom den egna skolan. Kvaliteten i arbetet riskerar därför att bli beroende av enskilda medarbetares erfarenheter och av att bedömningsfrågor uppmärksammas i tid. Det finns ett fortsatt behov av att skapa mer fasta och dokumenterade former för sambedömning och resultatanalys, så att arbetet inte enbart bygger på informella eller behovsstyrda samtal.

Ett viktigt utvecklingsområde är att på ett mer systematiskt sätt dokumentera analysen av avvikelser mellan nationella prov och kursbetyg. Analysen behöver tydliggöra vilka avvikelser som förekommer, hur de motiveras och om återkommande mönster kan identifieras. Detta gäller både när kursbetyget är högre och när det är lägre än provbetyget.

Skolan behöver även säkerställa motsvarande kollegiala processer i ämnen som inte omfattas av nationella prov. Där kan likvärdigheten följas upp genom jämförelser av betygsfördelning, gemensam granskning av avidentifierade elevuppgifter och diskussioner om hur elever ges möjlighet att visa sina kunskaper. Ett sådant arbete skulle minska personberoendet och stärka samsynen även i ämnen där det saknas ett externt bedömningsstöd.

Sammantaget bedöms arbetet ha skapat goda förutsättningar för nära dialog och uppföljning, men organisationen behöver utvecklas mot större systematik. Det fortsatta arbetet bör därför fokusera på fasta tillfällen för sambedömning, dokumenterade analyser av betygsavvikelser och utökad samverkan med ämneskollegor utanför den egna skolan när det lokala kollegiet är begränsat. Detta skulle stärka bedömningens likvärdighet och rättssäkerhet samt minska verksamhetens beroende av enskilda lärare.

Arbetet med att utveckla undervisningen

Rektor har under läsåret skapat förutsättningar för en likvärdig undervisning av god kvalitet genom att avsätta gemensam konferenstid för pedagogisk utveckling, kollegialt

lärande och analys av undervisningen. Arbetet har varit en fortsättning på ett flerårigt utvecklingsarbete med fokus på undervisningens kvalitet, ämnesdidaktik och elevernas möjligheter att nå utbildningens mål. Rektor har följt arbetet genom dialog med förstelärare och undervisande lärare samt genom att efterfråga reflektioner kring undervisningens planering, genomförande och effekter.

En central utgångspunkt har varit att undervisningsutveckling ska vara ett gemensamt ansvar och inte enbart bygga på den enskilda lärarens erfarenheter. Skolan har därför använt kollegiala arbetssätt där lärare gemensamt har planerat, observerat, analyserat och reviderat undervisning. Genom detta har lärarna fått möjlighet att pröva sina didaktiska val, ta del av kollegors erfarenheter och diskutera hur undervisningen kan anpassas efter elevernas olika förutsättningar och behov.

Genomförda insatser under läsåret

- Fortsatt arbete med lesson study och learning study på gemensam konferenstid och annan avsatt utvecklingstid.
- Gemensam planering, observation, utvärdering och revidering av lektioner.
- Klassrumsobservationer och auskultationer genomförda av förstelärare och kollegor.
- Kollegiala samtal och återkoppling efter genomförda observationer.
- Deltagande i centralt organiserad kompetensutveckling med fokus på undervisningens kvalitet.
- Bokcirklar och pedagogiska diskussioner med utgångspunkt i litteratur om klassrumspsykologi, lärande, motivation och undervisningsplanering.
- Gemensam granskning och diskussion av exempel på lektionsplaneringar.
- Mentorstid med fokus på trygghet, studiero, närvaro och elevernas ansvar för sina studier.
- Kontinuerliga samtal mellan rektor och undervisande lärare om elevernas kunskapsutveckling och behov av förändringar i undervisningen.
- Planering och genomförande av prövningar i samverkan mellan rektor och undervisande lärare.

Arbetet med lesson study och learning study har gett lärarna en gemensam struktur för att undersöka och utveckla undervisningen. Genom att tillsammans planera en lektion, observera elevernas lärande och därefter analysera och revidera upplägget har fokus riktats mot vilka delar av undervisningen som hjälper eleverna att förstå innehållet. Arbetssättet har också skapat utrymme för att diskutera vilka moment eleverna upplever som svåra och hur undervisningen kan förändras för att tydliggöra innehåll och förväntningar.

En styrka i arbetet är att klassrumsobservationer och auskultationer har blivit en etablerad del av skolans kollegiala kultur. Lärare har kunnat bjuda in kollegor till undervisningen och använda återkopplingen som stöd för sin fortsatta utveckling. Det har skapat möjligheter att synliggöra undervisningspraktiken och att föra samtal om exempelvis lektionsstruktur, instruktioner, elevaktivitet, motivation och anpassning av undervisningen.

Förstelläraren har haft en viktig roll genom att genomföra auskultationer och delta i återkopplingen till undervisande lärare. Förstelärarens uppdrag har därmed fungerat som en länk mellan skolledningens prioriterade utvecklingsområden och lärarnas arbete i klassrummet. Det har skapat bättre förutsättningar för att uppmärksamma både fungerande arbetssätt och områden som behöver utvecklas.

Bokcirklarna och de gemensamma diskussionerna om pedagogisk litteratur har kompletterat de praktiska observationerna. Personalen har behandlat frågor om bland annat minne, motivation, klassrumspsykologi och planering av undervisning. Arbetet har gett lärarna ett gemensamt språk för att diskutera undervisning och lärande. Gemensamma begrepp och referensramar är särskilt viktiga i en liten verksamhet, där undervisningsutvecklingen annars riskerar att bli beroende av informella samtal och enskilda lärares initiativ.

Effekter av de genomförda insatserna

Utvärderingen visar att det kollegiala arbetet har bidragit till en ökad öppenhet kring undervisningen. Det uppfattas som naturligt att be en kollega eller förstelärare att observera en lektion och ge återkoppling. Detta är en betydelsefull effekt eftersom undervisningens kvalitet blir en gemensam angelägenhet och inte en fråga som enbart hanteras av den enskilda läraren.

Lärarnas gemensamma planering och analys har också bidragit till mer medvetna didaktiska val. I de kollegiala samtalen har personalen återkommande diskuterat vilka kunskaper eleverna behöver utveckla, hur undervisningen kan skapa motivation och hur elever med olika förkunskaper och stödbehov kan ges möjlighet att delta. Arbetet bedöms därmed ha stärkt lärarnas förutsättningar att planera en varierad och tillgänglig undervisning.

Skolans samlade betygsresultat har utvecklats positivt genom att andelen F-betyg minskat från 24 till 12 procent. Samtidigt har andelarna E-, D- och C-betyg ökat. Det är inte möjligt att fastställa att förändringen är en direkt effekt av det undervisningsutvecklande arbetet, eftersom elevernas resultat påverkas av flera faktorer. Resultatutvecklingen sammanfaller dock med skolans långsiktiga arbete med kollegialt lärande, undervisningsplanering, mentorskap och individnära stöd. Det är därför rimligt att anta att de gemensamma strukturerna har bidragit till förbättrade förutsättningar för fler elever att nå minst godkänd nivå.

Resultaten skiljer sig samtidigt mellan ämnen och undervisningsgrupper. Engelska och Svenska 2 visar en positiv utveckling, medan matematik och Svenska 3 fortsatt har en

hög andel F-betyg. Detta visar att utvecklingsarbetet ännu inte har fått samma genomslag i samtliga delar av verksamheten. Det finns därför behov av att rikta det fortsatta kollegiala lärandet tydligare mot de ämnen och moment där eleverna har störst svårigheter.

Mentorskapet har kompletterat undervisningsutvecklingen genom att eleverna har fått stöd kring sin studiesituation, närvaro och kunskapsutveckling. Avsatt tid för mentorssamtal har gett lärarna möjlighet att uppmärksamma elever som riskerar att inte nå målen och föra information vidare till undervisande lärare, skolledning eller elevhälsa. Denna koppling mellan mentorskap, undervisning och stödarbete har varit viktig för att skapa en samlad bild av elevens situation.

Det är samtidigt svårt att isolera mentorskapets effekt på kunskapsresultaten. Elevernas resultat påverkas av undervisningens kvalitet, förkunskaper, närvaro, motivation, stödbehov och andra individuella omständigheter. Mentorskapets främsta bidrag bedöms därför vara att skapa kontinuitet, möjliggöra tidigare upptäckt av svårigheter och stärka kommunikationen mellan elev och skola.

Utvärdering av organisationen

Den organisation som rektor har skapat för undervisningsutveckling bedöms i huvudsak ha varit ändamålsenlig. Genom att avsätta konferenstid och ge förstelläraren ett aktivt uppdrag har skolan skapat strukturella förutsättningar för kollegialt lärande. Att arbetet bedrivits under flera läsår har också gett bättre möjligheter att utveckla en kultur där lärare delar erfarenheter, observerar undervisning och diskuterar didaktiska frågor.

En särskild styrka är att utvecklingsarbetet har kombinerat teori och praktik. Pedagogisk litteratur och kompetensutveckling har gett underlag för reflektion, medan lesson study, learning study och klassrumsobservationer har gjort det möjligt att pröva och utvärdera arbetssätt i den egna verksamheten. Kombinationen har skapat bättre förutsättningar för att kompetensutvecklingen ska få betydelse för undervisningen och inte stanna vid allmänna pedagogiska diskussioner.

Samtidigt behöver arbetet bli mer systematiskt dokumenterat. Underlaget visar att många aktiviteter har genomförts, men det är svårare att följa vilka konkreta förändringar som har gjorts i undervisningen och hur dessa förändringar har påverkat elevernas lärande. Det fortsatta arbetet behöver därför innehålla tydligare utgångslägen, avgränsade utvecklingsfrågor och dokumenterade uppföljningar. Exempelvis kan varje lesson study eller observation kopplas till en särskild aspekt av undervisningen och följas upp genom elevarbeten, elevrespons eller förändringar i elevernas resultat.

Organisationen behöver också i högre grad rikta utvecklingsarbetet mot skolans identifierade resultatproblem. Matematik framstår som skolans tydligaste ämnesmässiga utvecklingsområde, samtidigt som Svenska 3 visar en negativ resultatutveckling. Det fortsatta arbetet bör därför fokusera på vilka hinder eleverna möter i dessa ämnen, hur undervisningen kan göras mer tillgänglig och vilka arbetssätt som stärker elevernas progression.

En annan viktig utvecklingsfråga är hur framgångsrika arbetssätt kan spridas inom verksamheten. De positiva resultaten i engelska och Svenska 2 bör analyseras tillsammans med berörda lärare för att undersöka om förändringar i planering, undervisning, återkoppling eller stöd har bidragit till utvecklingen. Om sådana framgångsfaktorer kan identifieras behöver de göras till en del av skolans gemensamma undervisningspraktik och inte stanna hos enskilda lärare.

Sammantaget bedöms det fleråriga arbetet med lesson study, learning study, auskultationer och pedagogiska samtal ha stärkt skolans kollegiala kultur och lärarnas förutsättningar att utveckla undervisningen. Resultaten visar samtidigt att utvecklingsarbetet behöver riktas tydligare mot de ämnen och elevgrupper där måluppfyllelsen är lägst. Nästa steg är därför att behålla den öppna och kollegiala kulturen, men kombinera den med tydligare dokumentation, avgränsade mål och systematisk uppföljning av vilka effekter förändrade arbetssätt får för elevernas lärande.

APL [YP]

Organisationen för APL bedöms i huvudsak ha varit ändamålsenlig. Genom att en lärare haft ett övergripande ansvar för APL och samverkat med respektive yrkeslärare har det funnits en tydlig funktion för planering, kontakt med arbetsplatser och uppföljning av elevernas arbetsplatsförlagda lärande. Att yrkeslärarna varit undervisningsfria på fredagar har skapat praktiska förutsättningar för arbetsplatsbesök och trepartssamtal. Detta har gjort det möjligt att följa elevernas utveckling, fånga upp eventuella svårigheter och föra dialog med handledarna om elevernas lärande och APL-platsens kvalitet.

De tätare elevbesöken och trepartssamtalen har bidragit till en mer kontinuerlig kontakt mellan skolan, eleven och arbetsplatsen. Det har gett skolan bättre möjligheter att följa om eleverna får relevanta arbetsuppgifter och om APL-platsen ger förutsättningar att utveckla de kunskaper och förmågor som utbildningen syftar till. Uppföljningen har även gjort det möjligt att tidigare uppmärksamma situationer där en placering inte fungerat som avsett och där ytterligare stöd eller byte av arbetsplats behövts.

En tydlig positiv effekt är att samtliga elever som genomfört APL har nått minst godkänt resultat. Det visar att eleverna har kunnat tillgodogöra sig den arbetsplatsförlagda delen av utbildningen och att uppföljningen har gett förutsättningar att hantera svårigheter under APL-perioderna. Resultatet behöver samtidigt tolkas med viss försiktighet eftersom elevgrupperna är små och eftersom ett godkänt resultat inte ensamt visar vilken kvalitet eller progression elevernas lärande har haft. För att göra en mer fördjupad bedömning behöver uppföljningen även synliggöra vilka yrkeskunskaper eleverna utvecklat och hur erfarenheterna från APL bidragit till deras lärande i de kurser som är kopplade till perioden.

Upplägget med APL en dag i veckan under årskurs 2 och 3, kompletterat med en sammanhängande introduktionsperiod, bedöms ha skapat kontinuitet i elevernas kontakt med arbetslivet. Eleverna har därigenom fått återkommande möjligheter att utveckla praktiska erfarenheter, skapa relationer med handledare och få inblick i yrkesområdets krav och arbetskultur. Samtidigt ställer upplägget krav på en tydlig koppling mellan APL och den skolförlagda undervisningen. När APL genomförs parallellt med undervisningen behöver

erfarenheter från arbetsplatsen regelbundet följas upp och bearbetas i skolan, samtidigt som innehåll från undervisningen behöver göras synligt och möjligt att tillämpa på arbetsplatsen.

Organisationen har också haft en beredskap för att skyndsamt försöka ordna en ny placering när en elev förlorat sin APL-plats. Detta är betydelsefullt för att minska risken för avbrott i utbildningen. Utvärderingen visar dock att arbetet kan utvecklas genom en tydligare dokumenterad rutin för hur skolan ska agera när en placering avslutas i förtid. Rutinen behöver beskriva ansvarsfördelning, kontaktvägar, dokumentation, tillfälliga undervisningslösningar och tidsramar för att hitta en ny plats. En sådan struktur skulle minska personberoendet och säkerställa att elever behandlas likvärdigt.

Ett fortsatt utvecklingsområde är kvalitetssäkringen av APL-platserna. Arbetsplatsbesök och trepartssamtal ger viktig information, men uppföljningen behöver även dokumentera om arbetsplatsen erbjuder relevanta arbetsuppgifter, fungerande handledning och tillräckliga möjligheter för eleven att utveckla aktuella kunskaper. Det skulle ge skolan ett bättre underlag för att avgöra vilka arbetsplatser som bör fortsätta användas och vilka som behöver ytterligare stöd eller inte längre är lämpliga.

Sammantaget har organisationen skapat goda förutsättningar för eleverna att genomföra sin APL och få löpande stöd från skolan. Den tydliga ansvarsfördelningen, den avsatta tiden för arbetsplatsbesök och den kontinuerliga kontakten med handledare framstår som betydelsefulla styrkor. För att utveckla arbetet ytterligare behöver skolan stärka dokumentationen av elevernas progression, tydliggöra kopplingen mellan APL och kursmålen samt systematisera kvalitetssäkringen av arbetsplatserna. Skolan behöver även säkerställa en gemensam handlingsgång för elever som oförutsett blir av med sin placering. På så sätt kan APL-arbetet bli mindre personberoende och ge ett bättre underlag för att bedöma hur elevernas arbetsplatsförlagda lärande bidrar till deras samlade kunskapsutveckling.

Huvudområde 2: Trygghet och värdegrundsarbete

Trygghet

Trygghetsarbetet är en integrerad del av skolans ordinarie verksamhet och genomsyrar undervisning, mentorskap, elevhälsa och samverkan med vårdnadshavare. VI har säkerställt tydliga och gemensamma strukturer kring det främjande, förebyggande och åtgärdande arbetet.

Detta sker bland annat genom att:

- Säkerställa att skolans plan mot diskriminering och kränkande behandling är väl förankrad hos elever och personal.
- Organisera regelbundna uppföljningar av trygghet, studiero, närvaro och trivsel i elevhälsoteam och arbetslag.
- Säkerställa att mentorer har en central roll i att fånga upp elevers mående, skoltrivsel och behov av stöd.
- Främja ett nära samarbete mellan elevhälsa, lärare, mentorer och skolledning.
- Säkerställa att kränkningar, trakasserier och konflikter utreds och åtgärdas skyndsamt.
- Skapa forum för elevinflytande genom elevråd och klassvisa dialoger.

- Analysera resultat från elevenkäter, trygghetsundersökningar, närvarostatistik och incidentrapporter för att identifiera utvecklingsområden.
- Främja ett relationsskapande förhållningssätt där alla elever blir sedda av vuxna i verksamheten.

Genom ett tydligt och närvarande ledarskap skapas en gemensam kultur där trygghet och respekt ses som grundläggande förutsättningar för kunskapsutveckling och måluppfyllelse.

Under läsåret har följande insatser genomförts för att stärka tryggheten:

- Regelbundna mentorssamtal med fokus på trygghet, trivsel, mående och studiesituation.
- Kartläggning av elevers upplevelse av trygghet genom enkäter och elevdialoger.
- Förstärkt samverkan mellan mentorer, elevhälsa och undervisande lärare.
- Tidiga insatser kopplade till frånvaro för att förebygga utanförskap och studieavbrott.
- Temadagar och workshops kring värdegrund, likabehandling, psykisk hälsa och respektfullt bemötande.
- Tydliggörande av skolans ordningsregler och förväntningar på studiero.
- Kompetensutveckling för personal kring bemötande, konflikthantering och inkluderande lärmiljöer.
- Regelbunden uppföljning av incidentrapporter och trygghetsärenden.
- Utvecklat elevinflytande genom elevråd.

Analysen av årets arbete visar flera positiva effekter.

Elevernas upplevelse av trygghet har stärkts, vilket framkommer i trygghetsenkäter och elevsamtal. Fler elever uppger att de vet vart de kan vända sig om de behöver stöd och att det finns vuxna på skolan som bryr sig om deras situation.

Mentorssamtalen har bidragit till att elever i behov av stöd identifierats tidigare. Detta har möjliggjort snabbare insatser från elevhälsan och minskat risken för att elever hamnar i långvarig frånvaro eller social isolering.

Den förstärkta samverkan mellan elevhälsa, mentorer och undervisande lärare har skapat en mer samlad bild av elevernas behov. Detta har lett till mer träffsäkra stödinsatser och ökad kontinuitet i uppföljningen.

Arbetet med värdegrund och elevinflytande har bidragit till ökad delaktighet och ansvarskänsla bland eleverna.

Sammantaget bedöms insatserna ha bidragit till ökad trygghet, förbättrad studiero och bättre förutsättningar för elevernas lärande.

Utvärdering

Den organisation som etablerats för trygghetsarbetet har varit ändamålsenlig. En tydlig ansvarsfördelning mellan skolledning, mentorer och elevhälsa har skapat goda förutsättningar för ett systematiskt arbete.

Särskilt betydelsefullt har varit att trygghetsfrågorna regelbundet följts upp inom ramen för skolans kvalitetsarbete. Detta har möjliggjort tidig identifiering av riskområden och snabb anpassning av insatser utifrån aktuella behov.

Mentorsorganisationen har haft en central funktion genom att skapa nära relationer mellan elever och vuxna. Elevhälsans förebyggande arbete har samtidigt stärkt skolans förmåga att arbeta långsiktigt och främjande.

Organisationen har därmed bidragit till ökad samverkan, förbättrad informationsdelning och mer samordnade insatser kring elevernas trygghet och välmående.

Utvecklingsområden inför kommande läsår är att ytterligare stärka elevernas delaktighet i trygghetsarbetet och utveckla arbetet med närvarofrämjande insatser och psykisk hälsa.

Sammantaget bedöms organisationen ha varit väl fungerande och haft en positiv påverkan på elevernas upplevelse av trygghet, studiero och tillhörighet i skolan.

Värdegrundsarbetet

Vi har säkerställt att värdegrundsuppdraget integreras i skolans alla delar och inte begränsas till enskilda aktiviteter eller temadagar. Värdegrundsarbetet ska vara synligt i undervisningen, i relationerna mellan elever och personal samt i skolans kultur och organisation.

Vi har:

- Tydliggjort skolans gemensamma värdegrund och förväntningar på bemötande och ansvarstagande.
- Säkerställt att värdegrundsfrågor integreras i undervisningen inom samtliga program och ämnen.
- Skapat strukturer för elevinflytande och delaktighet i skolans utveckling.
- Följt upp frågor om normer, värden, trygghet och studiero inom ramen för skolans systematiska kvalitetsarbete.
- Säkerställt att all personal arbetar utifrån ett gemensamt förhållningssätt och agerar som positiva förebilder.
- Organiserat kompetensutveckling kring demokratiuppdraget, mänskliga rättigheter, likabehandling och normmedvetet arbetssätt.
- Säkerställt att elevhälsa, mentorer och undervisande lärare samverkar kring elevernas sociala utveckling och delaktighet.
- Skapat forum där elever ges möjlighet att uttrycka åsikter, påverka beslut och ta ansvar för skolgemenskapen.

Genom ett aktivt pedagogiskt ledarskap och ett systematiskt arbete skapas en skolkultur där respekt, ansvar, inkludering och demokratiskt deltagande utgör grunden för verksamheten.

Följande insatser har genomförts för att stärka skolans värdegrundsarbete:

- Värdegrundsfrågor har integrerats i mentorssamtal och mentorstid.
- Klassvisa diskussioner om normer, respekt, inkludering och ansvarstagande.
- Utvecklat arbete med elevråd för att stärka elevinflytandet.
- Gemensamt arbete med skolans ordningsregler och förhållningssätt.
- Samverkan mellan elevhälsa och arbetslag kring förebyggande värdegrundsarbete.
- Förstärkt arbete med konflikthantering och relationsskapande insatser.

Analysen visar att de genomförda insatserna har bidragit till att stärka elevernas förståelse för skolans värdegrund och deras upplevelse av delaktighet i skolans verksamhet.

Genom de återkommande samtalen under mentorstid har eleverna fått fler möjligheter att reflektera kring ansvar, respekt och demokratiska värden. Personalen upplever att eleverna i större utsträckning deltar i diskussioner kring normer och värderingar samt visar ökad förståelse för olika perspektiv.

Det utvecklade elevinflytandet har lett till att fler elever engagerar sig i frågor som rör skolans verksamhet. Elevråd har blivit viktiga forum där eleverna upplever att deras synpunkter tas tillvara och kan bidra till förändring.

Det gemensamma arbetet kring ordningsregler och förhållningssätt har bidragit till ökad tydlighet kring skolans förväntningar. Personal och elever beskriver en större samsyn kring hur man bemöter varandra och tar ansvar för skolmiljön.

Elevhälsans förebyggande arbete har stärkt skolans förmåga att identifiera behov av stöd och arbeta tidigt med frågor som påverkar elevernas sociala utveckling och känsla av tillhörighet.

Sammantaget visar resultaten att eleverna i högre grad upplever delaktighet, respekt och gemenskap, vilket bidrar till en positiv skolkultur och goda förutsättningar för lärande.

Den organisation som etablerats för värdegrundsarbetet har i huvudsak varit ändamålsenlig och bidragit till att värdegrundsuppdraget blivit en naturlig del av skolans ordinarie verksamhet.

En viktig framgångsfaktor har varit att ansvaret för värdegrundsarbetet fördelats mellan skolledning, mentorer, elevhälsa och undervisande lärare. Detta har skapat ett gemensamt ansvarstagande och ökat möjligheterna att arbeta långsiktigt och systematiskt.

Mentorsorganisationen har haft en central betydelse genom att skapa forum för dialog, reflektion och relationsskapande arbete. Elevhälsans deltagande i det förebyggande arbetet har samtidigt stärkt skolans möjligheter att möta elevernas olika behov.

Organisationen har även möjliggjort regelbunden uppföljning av värdegrundsarbetet genom elevenkäter, elevdialoger och kvalitetsuppföljningar. Detta har gett underlag för analys och utveckling av insatserna under läsåret.

Samtidigt visar utvärderingen att arbetet kan utvecklas ytterligare genom att stärka elevernas delaktighet i planering och uppföljning av värdegrundsinsatser samt genom att skapa fler möjligheter för elever att ta aktivt ansvar i skolans demokratiska processer.

Sammantaget bedöms organisationen ha varit väl fungerande och bidragit till att stärka elevernas förståelse för demokratiska värderingar, respekt för allas lika värde samt känsla av delaktighet och ansvar i skolgemenskapen.

Huvudområde 3: Elevhälsa och stöd

Närvarofrämjande arbete

Som rektor ansvarar jag för att skapa organisatoriska och pedagogiska förutsättningar som främjar elevernas närvaro, delaktighet och möjlighet att fullfölja sin utbildning. Hög närvaro är en avgörande faktor för elevernas kunskapsutveckling, välmående och möjligheter att nå examensmålen. Därför bedrivs närvaroarbetet som en integrerad del av skolans systematiska kvalitetsarbete.

Arbetet utgår från ett främjande och förebyggande perspektiv där fokus ligger på att tidigt identifiera riskfaktorer, skapa goda relationer och erbjuda stödinsatser innan frånvaron blir omfattande.

Rektor leder arbetet genom att:

- Säkerställa att skolan har tydliga rutiner för registrering, uppföljning och analys av frånvaro.
- Följa upp närvarostatistik regelbundet på individ-, grupp- och skolnivå.
- Tydliggöra ansvarsfördelningen mellan skolledning, mentorer, undervisande lärare och elevhälsa.
- Säkerställa att tidiga insatser sätts in vid tecken på problematisk frånvaro.
- Organisera ett nära samarbete mellan elevhälsa, mentorer och arbetslag.
- Främja ett relationellt arbetssätt där elever upplever tillhörighet, delaktighet och stöd.
- Säkerställa att elever och vårdnadshavare informeras om skolans närvarorutiner och förväntningar.
- Leda analysarbetet kring orsaker till frånvaro för att kunna anpassa insatser utifrån elevernas behov.
- Följa upp effekterna av genomförda åtgärder inom ramen för det systematiska kvalitetsarbetet.

Genom ett tydligt ledarskap och en väl fungerande organisation skapas förutsättningar för att identifiera elever i riskzonen tidigt och erbjuda stöd som stärker deras möjligheter att vara närvarande och lyckas i sina studier.

Följande insatser har genomförts för att stärka elevernas närvaro och minska frånvaron:

- Uppföljning av frånvarostatistik på mentor- och ledningsnivå.
- Tidig kontakt med elev och vårdnadshavare vid ökad frånvaro.
- Strukturerade frånvarosamtal med elever som uppvisat risk för problematisk frånvaro.
- Regelbundna samverkansmöten mellan mentorer, elevhälsa och skolledning.

- Individuella handlingsplaner för elever med hög frånvaro.
- Förstärkt studiehandledning och anpassningar för elever med behov av särskilt stöd.
- Relationsskapande insatser genom mentorstid och individuella elevsamtal.
- Kartläggning av bakomliggande orsaker till frånvaro på individnivå.
- Främjande insatser för att stärka elevernas motivation, delaktighet och känsla av sammanhang.
- Tydlig information till elever om sambandet mellan närvaro, kunskapsutveckling och examensmål.
- Löpande analys av närvarodata inom ramen för skolans kvalitetsarbete.

Analysen visar att de genomförda insatserna har haft positiva effekter på skolans arbete med att främja närvaro och förebygga problematisk frånvaro.

Den systematiska uppföljningen har gjort det möjligt att identifiera elever i riskzonen tidigare än tidigare läsår. Detta har bidragit till att stödinsatser kunnat sättas in innan frånvaron blivit omfattande och svår att bryta.

De strukturerade frånvarosamtalen har ökat förståelsen för de bakomliggande orsakerna till elevernas frånvaro. Genom individuella kartläggningar har skolan kunnat anpassa insatserna utifrån elevens behov, vilket har ökat träffsäkerheten i stödarbetet.

Samarbetet mellan mentorer, elevhälsa och vårdnadshavare har stärkts under läsåret. Detta har bidragit till en mer samordnad stödprocess där eleverna upplever större kontinuitet och tydlighet kring de insatser som genomförs.

Mentorernas relationsskapande arbete har haft stor betydelse för elevernas känsla av tillhörighet och motivation. I elevsamtal framkommer att många elever upplever att de har en vuxen på skolan som känner till deras situation och som kan ge stöd vid behov.

Arbetet med individuella anpassningar och stödinsatser har bidragit till att flera elever med tidigare hög frånvaro har ökat sin närvaro och därmed fått bättre förutsättningar att nå kunskapsmålen.

Sammantaget visar resultaten att det tidiga och samordnade arbetet har stärkt skolans förmåga att förebygga frånvaro och skapa förutsättningar för ökad närvaro och måluppfyllelse.

Den organisation som etablerats för närvaroarbetet har i huvudsak varit ändamålsenlig och bidragit till att skapa en tydlig struktur för uppföljning, analys och åtgärder.

En framgångsfaktor har varit att närvarofrågan har integrerats i skolans ordinarie kvalitetsarbete och följts upp kontinuerligt av skolledning, mentorer och elevhälsa. Detta har bidragit till att frånvaro inte hanterats som en enskild elevfråga utan som ett gemensamt ansvar för hela organisationen.

Mentorsorganisationen har haft en central funktion genom att möjliggöra nära kontakt med eleverna och tidig upptäckt av förändrade närvaromönster. Elevhälsans deltagande i analys- och stödarbetet har samtidigt bidragit till att insatserna blivit mer förebyggande och långsiktiga.

Utvecklingsområden inför kommande läsår är att ytterligare stärka det förebyggande arbetet kring motivation och studiemening, fördjupa analysen av frånvaromönster på gruppnivå samt fortsätta utveckla arbetet med tidiga insatser.

Sammantaget bedöms organisationen ha varit väl fungerande och bidragit till ökad samverkan, tidigare upptäckt av riskfaktorer samt förbättrade förutsättningar för elevernas närvaro, lärande och måluppfyllelse.

Särskilt stöd

Rektor har under läsåret organiserat arbetet med extra anpassningar och särskilt stöd genom samverkan mellan undervisande lärare, mentorer, elevhälsoteam och skolledning. Utgångspunkten har varit att elevernas behov ska uppmärksammas så tidigt som möjligt och att stöd i första hand ska ges inom ramen för den ordinarie undervisningen. När extra anpassningar inte bedömts vara tillräckliga eller när en elev riskerat att inte nå utbildningens mål har ärendet förts vidare för fördjupad bedömning och ställningstagande till ytterligare stöd.

Rektor har lett arbetet genom att skapa forum där elevernas kunskapsutveckling, närvaro och studiesituation kunnat följas upp. Mentorerna har haft en central roll genom sina nära kontakter med eleverna och genom att uppmärksamma förändringar i elevernas närvaro, motivation och måluppfyllelse. Undervisande lärare har ansvarat för att anpassa undervisningen och återkoppla när en elev, trots genomförda anpassningar, fortsatt haft svårt att nå målen. Elevhälsoteamet har bidragit med olika professionella perspektiv för att skapa en mer heltäckande bild av elevens behov.

Arbetet med särskilt stöd har varit nära kopplat till skolans uppföljning av kunskapsresultat och närvaro. Det är särskilt viktigt eftersom resultaten visar att flera elever har F-betyg i ett eller flera ämnen och att matematik samt Svenska 3 framträder som områden med låg måluppfyllelse. Uppföljningen har därför behövt omfatta både elevens individuella förutsättningar och hur undervisning, lärmiljö och organisation påverkar möjligheterna att nå målen.

Genomförda insatser under läsåret

- Regelbunden uppföljning av elevernas kunskapsutveckling, närvaro och studiesituation genom mentorskap, arbetslag och elevhälsoteam.
- Tidiga samtal med elever när det funnits oro för måluppfyllelse, närvaro eller studiesituation.
- Anpassningar av undervisning, instruktioner, arbetsformer och bedömningssituationer utifrån elevernas behov.
- Samverkan mellan undervisande lärare, mentorer, elevhälsa och skolledning kring elever som riskerat att inte nå målen.
- Förstärkt studiehandledning och individuellt stöd för elever med identifierade behov.
- Kontakter med vårdnadshavare när detta varit aktuellt.
- Individuella planeringar och uppföljningar för elever med omfattande eller långvariga stödbehov.

- Planering och genomförande av kompletterande bedömningstillfällen och prövningar för elever som behövt visa sina kunskaper på nytt.
- Överlämning till elevhälsoteamet när anpassningar inom den ordinarie undervisningen inte varit tillräckliga eller när elevens behov behövt utredas vidare.

En viktig del av arbetet har varit att skapa en samlad bild av elevens skolsituation. Svårigheter att nå målen kan inte alltid förklaras av elevens kunskaper i ett enskilt ämne. Frånvaro, motivation, studiestrategier, tidigare kunskapsluckor och behov av en mer tillgänglig undervisning kan samverka. Mentorns, undervisande lärares och elevhälsans olika perspektiv har därför behövt vägas samman innan stödinsatser planerats.

Mentorsorganisationen har gett förutsättningar för en nära och kontinuerlig kontakt med eleverna. Genom mentorssamtalen har elever kunnat få stöd i planering, prioritering och uppföljning av sitt skolarbete. Mentorerna har också kunnat uppmärksamma när svårigheter förekommit i flera ämnen eller när elevens måluppfyllelse påverkats av hög frånvaro. Detta har skapat bättre förutsättningar för att se elevens situation som en helhet och inte hantera varje kurs eller svårighet separat.

Undervisande lärare har arbetat med anpassningar inom ramen för den ordinarie undervisningen. Anpassningarna har utgått från den enskilda elevens behov och har kunnat omfatta tydligare instruktioner, stöd i planering, anpassade arbetsformer, extra genomgångar och fler möjligheter att visa kunskaper. Ett viktigt fokus har varit att stödinsatserna så långt som möjligt ska stärka elevens delaktighet i den ordinarie undervisningen.

Effekter av arbetet

Den tydligaste positiva utvecklingen i skolans samlade resultat är att andelen F-betyg har minskat från 24 till 12 procent. Det går inte att fastställa att minskningen är en direkt effekt av arbetet med särskilt stöd, eftersom även undervisningens kvalitet, närvaro, elevgruppernas sammansättning och andra faktorer påverkar resultatet. Utvecklingen sammanfaller dock med arbetet kring mentorskap, individnära uppföljning, anpassningar och samverkan mellan undervisande lärare och elevhälsa.

Minskningen av F-betyg kan indikera att fler elever har fått stöd som gjort det möjligt att nå minst godkänd nivå. Samtidigt visar betygsfördelningen att en stor andel av skolans betyg fortfarande ligger på E-nivå. Det innebär att många elever har nått godkänt men att marginalerna kan vara små. Arbetet med stöd behöver därför inte bara inriktas på att elever ska undvika F, utan också på att elever ska utveckla större självständighet, djupare kunskaper och bättre förutsättningar för progression.

Resultaten visar även att stödbehovet varierar mellan ämnen, program och undervisningsgrupper. Matematik har fortsatt en hög andel F-betyg, och i Svenska 3 har resultaten försämrats jämfört med föregående läsår. Samtidigt syns tydliga förbättringar i bland annat engelska och Svenska 2. Detta visar att arbetet med särskilt stöd behöver kombineras med en analys av undervisningen. När flera elever har svårigheter inom samma ämne eller kurs behöver skolan inte endast planera individuella stödinsatser, utan också undersöka om undervisningens innehåll, struktur, tempo eller arbetsformer behöver förändras.

Ett fortsatt utvecklingsområde är att systematiskt följa upp vilka extra anpassningar och stödinsatser som ger effekt. Det räcker inte att dokumentera att en insats har genomförts. Uppföljningen behöver även visa om elevens deltagande, närvaro, kunskapsutveckling eller

självständighet har förändrats. När en insats inte leder till önskad förändring behöver den omprövas och ersättas eller kompletteras med andra åtgärder.

Utvärdering av organisationen

Organisationen för arbetet med särskilt stöd bedöms i huvudsak ha varit ändamålsenlig. Mentorskapets nära elevkontakt, undervisande lärares ansvar för anpassningar och elevhälsans tvärprofessionella perspektiv har skapat förutsättningar för att uppmärksamma och möta olika stödbehov. Skolans litenhet har också möjliggjort korta kontaktvägar mellan lärare, mentor, elevhälsa och rektor.

De korta kontaktvägarna är en styrka eftersom information snabbt kan föras vidare och insatser kan diskuteras utan långa beslutsvägar. Samtidigt innebär den lilla organisationen en risk för att arbetsgången blir personberoende. Om ansvar, dokumentation och uppföljning huvudsakligen bygger på muntlig kommunikation kan det bli svårt att följa vilka insatser som genomförts, hur länge de prövats och vilken effekt de haft.

Organisationen behöver därför utvecklas genom tydligare och mer enhetliga rutiner för hela stödprocessen, från att ett behov uppmärksammas till att insatsen följs upp och utvärderas. Det behöver vara tydligt vem som ansvarar för att samla underlag, när elevhälsan ska involveras, hur eleven görs delaktig och när rektor behöver ta ställning till en utredning om särskilt stöd.

Det finns också behov av att stärka kopplingen mellan elevhälsans arbete och undervisningens utveckling. Om samma typer av svårigheter återkommer hos flera elever behöver elevhälsans analys bidra till förändringar på grupp- och organisationsnivå. Elevhälsans uppdrag blir då inte enbart att stödja enskilda elever, utan även att tillsammans med lärarna utveckla mer tillgängliga lärmiljöer och förebygga att svårigheter uppstår eller fördjupas.

Sammantaget har organisationen skapat goda förutsättningar för nära samverkan och individnära stöd. Minskningen av andelen F-betyg är en positiv utveckling, men det går inte att isolera vilken effekt arbetet med särskilt stöd haft. Det fortsatta arbetet behöver därför fokusera på en tydligare och mer dokumenterad ärendegång, systematisk uppföljning av stödinsatsernas effekter samt en starkare koppling mellan elevhälsans analys och utvecklingen av den ordinarie undervisningen. På så sätt kan skolan bättre säkerställa att stöd sätts in skyndsamt, att insatserna är relevanta och att elever får det stöd de har rätt till.

Närvarofrämjande

Hög närvaro är en avgörande faktor för elevernas kunskapsutveckling, välmående och möjligheter att nå examensmålen. Därför bedrivs närvaroarbetet som en integrerad del av skolans systematiska kvalitetsarbete.

Arbetet utgår från ett främjande och förebyggande perspektiv där fokus ligger på att tidigt identifiera riskfaktorer, skapa goda relationer och erbjuda stödinsatser innan frånvaron blir omfattande.

Vi har:

- Säkerställt att skolan har tydliga rutiner för registrering, uppföljning och analys av frånvaro.
- Följt upp närvarostatistik regelbundet på individ-, grupp- och skolnivå.

- Tydliggjort ansvarsfördelningen mellan skolledning, mentorer, undervisande lärare och elevhälsa.
- Säkerställt att tidiga insatser sätts in vid tecken på problematisk frånvaro.
- Ett nära samarbete mellan elevhälsa, mentorer och arbetslag.
- Främjat ett relationellt arbetssätt där elever upplever tillhörighet, delaktighet och stöd.
- Säkerställt att elever och vårdnadshavare informeras om skolans närvarorutiner och förväntningar.
- Analyserat arbetet kring orsaker till frånvaro för att kunna anpassa insatser utifrån elevernas behov.
- Följt upp effekterna av genomförda åtgärder.

Följande insatser har genomförts för att stärka elevernas närvaro och minska frånvaron:

- Systematisk uppföljning av frånvarostatistik på mentor- och elevhälsa.
-
- Tidig kontakt med elev och vårdnadshavare vid ökad frånvaro.
- Strukturerade frånvarosamtal med elever som uppvisat risk för problematisk frånvaro.
- Regelbundna samverkansmöten mellan mentorer, elevhälsa och skolledning.
- Individuella handlingsplaner för elever med hög frånvaro.
- Förstärkt studiehandledning och anpassningar för elever med behov av särskilt stöd.
- Relationsskapande insatser genom mentorstid och individuella elevsamtal.
- Kartläggning av bakomliggande orsaker till frånvaro på individnivå.
- Främjande insatser för att stärka elevernas motivation, delaktighet och känsla av sammanhang.
- Tydlig information till elever om sambandet mellan närvaro, kunskapsutveckling och examensmål.
- Löpande analys av närvarodata inom ramen för skolans kvalitetsarbete.

Analysen visar att de genomförda insatserna har haft positiva effekter på skolans arbete med att främja närvaro och förebygga problematisk frånvaro.

Den systematiska uppföljningen har gjort det möjligt att identifiera elever i riskzonen tidigare än tidigare läsår. Detta har bidragit till att stödinsatser kunnat sättas in innan frånvaron blivit omfattande och svår att bryta.

De strukturerade frånvarosamtalen som ingår i närvaroutredningarna har ökat förståelsen för de bakomliggande orsakerna till elevernas frånvaro. Genom individuella kartläggningar har skolan kunnat anpassa insatserna utifrån elevens behov, vilket har ökat träffsäkerheten i stödarbetet.

Samarbetet mellan mentorer, elevhälsa och vårdnadshavare har stärkts under läsåret. Detta har bidragit till en mer samordnad stödprocess där eleverna upplever större kontinuitet och tydlighet kring de insatser som genomförs.

Mentorernas relationsskapande arbete har haft stor betydelse för elevernas känsla av tillhörighet och motivation. I elevsamtal framkommer att många elever upplever att de har en vuxen på skolan som känner till deras situation och som kan ge stöd vid behov.

Arbetet med individuella anpassningar och stödinsatser har bidragit till att flera elever med tidigare hög frånvaro har ökat sin närvaro och därmed fått bättre förutsättningar att nå kunskapsmålen.

Sammantaget visar resultaten att det tidiga och samordnade arbetet har stärkt skolans förmåga att förebygga frånvaro och skapa förutsättningar för ökad närvaro och måluppfyllelse.

Den organisation som etablerats för närvaroarbetet har i huvudsak varit ändamålsenlig och bidragit till att skapa en tydlig struktur för uppföljning, analys och åtgärder.

En framgångsfaktor har varit att närvarofrågan har integrerats i skolans ordinarie kvalitetsarbete och följts upp kontinuerligt av skolledning, mentorer och elevhälsa. Detta har bidragit till att frånvaro inte hanterats som en enskild elevfråga utan som ett gemensamt ansvar för hela organisationen.

Mentorsorganisationen har haft en central funktion genom att möjliggöra nära kontakt med eleverna och tidig upptäckt av förändrade närvaromönster. Elevhälsans deltagande i analys- och stödarbetet har samtidigt bidragit till att insatserna blivit mer förebyggande och långsiktiga.

Utvecklingsområden inför kommande läsår är att ytterligare stärka det förebyggande arbetet kring motivation och studiemening, fördjupa analysen av frånvaromönster på gruppnivå samt fortsätta utveckla arbetet med tidiga insatser.

Sammantaget bedöms organisationen ha varit väl fungerande och bidragit till ökad samverkan, tidigare upptäckt av riskfaktorer samt förbättrade förutsättningar för elevernas närvaro, lärande och måluppfyllelse.

Studie- och yrkesvägledning

SYV

Arbetet ska bidra till att eleverna gör väl underbyggda val, ökar sin motivation för studierna och får en tydlig förståelse för hur utbildningen leder vidare.

Med en begränsad SYV-resurs har skolans organisation utformats för att studie- och yrkesvägledning inte ska vara beroende av en enskild funktion, utan vara ett gemensamt ansvar där flera professioner samverkar. Detta innebär att vägledningsinsatser integreras i undervisning, mentorskap och skolans systematiska kvalitetsarbete.

Rektor har:

- Säkerställt en tydlig struktur där SYV-funktionen prioriteras till strategiska och kvalificerade vägledningsinsatser.
- Fördelat delar av det vägledande uppdraget till mentorer och undervisande lärare.
- Integrera studie- och yrkesvägledning i programmens och kursernas innehåll.
- Följt upp elevernas val, motivation och framtidsplaner inom ramen för SKA-arbetet.

- Prioriterat likvärdighet så att alla elever får tillgång till grundläggande vägledning oavsett program eller individuella behov.

Genom denna organisation säkerställs att studie- och yrkesvägledning blir en del av skolans helhetsuppdrag och inte en isolerad funktion.

Följande insatser har genomförts under läsåret:

- Gruppvägledning i stället för enbart individuella samtal för att effektivisera SYV-resursen.
- Informationsinsatser kring högre utbildning, yrkesvägar och arbetsmarknad.
- Temainsatser och föreläsningar om arbetsliv, praktik och vidare studier.
- Stärkt arbete med APL/praktik och koppling till framtida yrkesval.
- Stöd till elever i årskurs 2 och 3 inför individuella studieplaner och framtidsval.
- Prioritering av individuella SYV-samtal för elever med särskilda behov eller osäkra studieplaner.

Effekter av genomförda insatser

Analysen visar att skolans omorganiserade SYV-arbete har bidragit till ökad tillgänglighet och mer likvärdig tillgång till vägledning för eleverna, trots begränsade resurser.

Genom att integrera studie- och yrkesvägledning i mentorstid och undervisning har fler elever fått återkommande inslag av vägledning än tidigare. Detta har bidragit till att vägledning inte enbart sker vid enstaka tillfällen utan som en kontinuerlig process genom hela utbildningen.

Gruppvägledning och digitala insatser har effektiviserat användningen av SYV-resursen och gjort det möjligt att nå fler elever. Samtidigt har det frigjort tid för kvalificerad individuell vägledning för elever med större behov av stöd.

Temadagar och externa kontakter har bidragit till ökad motivation och konkretisering av olika yrkes- och utbildningsvägar. Flera elever uttrycker att de fått en tydligare bild av sina möjligheter efter avslutade studier.

Sammantaget visar resultaten att eleverna i högre grad än tidigare får en kontinuerlig och likvärdig studie- och yrkesvägledning, trots begränsad SYV-resurs.

Den valda organisationen har i huvudsak varit ändamålsenlig i förhållande till de ekonomiska och personella begränsningarna. Genom att fördela ansvaret för studie- och yrkesvägledning mellan flera funktioner har skolan kunnat säkerställa att alla elever får grundläggande vägledning.

En framgångsfaktor har varit att SYV-arbetet integrerats i skolans ordinarie struktur genom mentorstid, undervisning och SKA-arbete. Detta har minskat beroendet av en enskild funktion och ökat likvärdigheten mellan elever och program.

Samtidigt har den begränsade SYV-resursen inneburit att vissa elever inte kunnat erbjudas lika omfattande individuell vägledning som önskat. Detta har delvis kompenserats genom gruppvägledning och digitala insatser, men behovet av fördjupade individuella samtal kvarstår för vissa elevgrupper.

Organisationen bedöms dock sammantaget ha varit effektiv i förhållande till givna resurser och har bidragit till ökad struktur, bättre tillgänglighet och stärkt koppling mellan utbildning och framtidsval. För kommande läsår är ett utvecklingsområde att ytterligare stärka samverkan mellan SYV och undervisning samt att fortsatt prioritera elever med störst behov av individuell vägledning.

Slutsatser och fokus framöver

Undervisning och lärande

Läsårets utvärdering visar en blandad men i flera avseenden positiv utveckling av elevernas kunskapsresultat. Den tydligaste förbättringen är att andelen F-betyg bland samtliga elever har minskat från 24 procent till 12 procent. Samtidigt har andelen betyg på nivåerna E, D och C ökat, vilket visar att fler elever når minst godkända resultat och att en större andel elever också når längre i sin kunskapsutveckling. Även andelen godkända gymnasiearbeten har ökat från 84 procent till 90 procent.

Trots den positiva utvecklingen av den samlade betygsfördelningen är examensgraden oförändrad på 71 procent. När mörkertalet inkluderas minskar examensgraden från 62 procent till 52 procent. Resultaten visar därmed att skolans utveckling inte fullt ut har fått genomslag för de elever som riskerar att inte fullfölja utbildningen inom planerad tid. Det finns därför behov av ett tydligare fokus på de kurser och examenskrav som hindrar enskilda elever från att nå examen.

Skillnaderna mellan programmen är betydande. Samhällsvetenskapsprogrammet har en examensgrad på 88 procent, medan examensgraden på Vård- och omsorgsprogrammet är 50 procent. Samtidigt har den genomsnittliga betygspoängen ökat på Vård- och omsorgsprogrammet. Resultaten visar att flera elever som fullföljer utbildningen når goda resultat, medan andra elever inte uppnår samtliga krav för examen. Det fortsatta arbetet behöver därför bygga på individuella examensprognoser där det tydligt framgår vilka kurser, poäng eller andra examenskrav som saknas för varje elev.

På ämnesnivå framstår matematik som det tydligaste utvecklingsområdet. Totalt utgör F-betygen 45 procent av betygen i matematik. Även Svenska 3 visar en hög andel F-betyg och en negativ utveckling jämfört med föregående läsår. Samtidigt har resultaten förbättrats tydligt i engelska och Svenska 2. Dessa skillnader visar att utvecklingsarbetet behöver riktas mot de ämnen och moment där eleverna har störst svårigheter, samtidigt som framgångsrika arbetssätt från ämnen med positiv utveckling behöver identifieras och spridas.

Det fleråriga arbetet med lesson study, learning study, auskultationer, pedagogisk litteratur och kollegiala samtal har bidragit till en öppen kultur där lärare gemensamt diskuterar undervisning och lärande. Arbetet har skapat bättre förutsättningar för lärare att dela erfarenheter, granska didaktiska val och anpassa undervisningen efter elevernas behov. Det går inte att fastställa ett direkt orsakssamband mellan dessa insatser och den minskade andelen F-betyg, men resultatutvecklingen sammanfaller med skolans långsiktiga arbete med undervisningsutveckling, mentorskap och individnära stöd.

Arbetet med likvärdig bedömning och betygssättning har stärkts genom en nära dialog mellan rektor och undervisande lärare, analys av nationella prov och kursbetyg samt gemensam planering av prövningar. Skolans litenhet har möjliggjort korta kontaktvägar, men innebär samtidigt att vissa lärare har begränsad tillgång till ämneskollegor. Det finns därför ett fortsatt behov av strukturerad sambedömning, dokumenterade analyser av betygsavvikelser och samverkan med lärare utanför den egna verksamheten.

Inom APL har organisationen med ett tydligt samordningsansvar, avsatt tid för arbetsplatsbesök och återkommande trepartssamtal skapat goda förutsättningar för elevernas arbetsplatsförlagda lärande. Samtliga elever som genomfört APL har nått minst godkänt resultat. Det fortsatta arbetet behöver främst säkerställa en tydlig koppling mellan APL, kursinnehåll och elevernas samlade kunskapsutveckling.

Det övergripande fokuset inom undervisning och lärande blir att öka examensgraden. Arbetet behöver särskilt inriktas på att tidigt identifiera de elever som riskerar att inte nå examen, tydliggöra vilka kurser och examenskrav som saknas samt rikta undervisning och stöd mot dessa behov. Uppföljningen behöver genomföras kontinuerligt och omfatta både genomförda insatser och förändringar i elevernas resultat.

Delområden i kommande SKA-plan

- **Delområde 1a: Bedömning och betygssättning**
- **Delområde 1b: Utveckling av undervisningen**

Trygghet och värdegrundsarbete

Utvärderingen visar att skolan har en organisation där trygghets- och värdegrundsarbetet är en del av undervisningen, mentorskapet, elevhälsans arbete och kontakten med elever och vårdnadshavare. Skolan har arbetat med tydliga ordningsregler, återkommande mentorssamtal, elevdialoger, tematiska insatser samt samverkan mellan skolledning, mentorer, undervisande lärare och elevhälsa.

Mentorsorganisationen har varit särskilt betydelsefull. Genom återkommande samtal har mentorerna kunnat uppmärksamma frågor som rör elevernas trygghet, trivsel, mående och studiesituation. De nära kontakterna mellan elever och mentorer har också skapat förutsättningar för att behov av stöd ska kunna fångas upp och föras vidare till elevhälsa eller skolledning.

Skolans arbete med värdegrund, ordningsregler och respektfullt bemötande har skapat forum där eleverna fått möjlighet att diskutera ansvar, normer, inkludering och demokratiska värden. Elevrådet och andra elevdialoger har gett eleverna möjlighet att uttrycka sina synpunkter och påverka frågor som rör skolmiljön.

Samtidigt behöver effekterna av trygghets- och värdegrundsarbetet följas upp mer systematiskt. Genomförda aktiviteter är inte i sig ett tillräckligt mått på kvalitet. Skolan behöver även undersöka om insatserna har lett till förändringar i elevernas upplevelse av trygghet, studiero, tillhörighet och tillit till personalen. Uppföljningen behöver bygga på en kombination av enkäter, elevsamtal, elevrådets synpunkter, incidentrapporter och elevhälsans samlade bild.

En viktig slutsats är att trygghet, studiero och kunskapsutveckling är nära sammankopplade. Elever som upplever trygghet, förutsägbarhet och goda relationer till vuxna har bättre förutsättningar att delta i undervisningen och söka hjälp när svårigheter uppstår. Trygghetsarbetet behöver därför inte bedrivas som ett separat spår, utan som en grundläggande del av skolans arbete för ökad närvaro och examensgrad.

Det fortsatta arbetet behöver ha ett tydligt förebyggande och främjande perspektiv. Skolledning och personal behöver vara synliga och tillgängliga i elevernas skolvardag, och eleverna behöver veta vart de kan vända sig när något inträffar. Rutiner för att uppmärksamma, anmäla, utreda och följa upp kränkningar och konflikter behöver vara kända av både personal och elever.

Elevdelaktigheten behöver också stärkas. Eleverna ska inte enbart ges möjlighet att lämna synpunkter, utan behöver också få återkoppling om hur deras synpunkter har hanterats och vilka förändringar de har bidragit till. Detta är viktigt för att skapa tillit till skolans processer och stärka elevernas upplevelse av inflytande.

Det övergripande fokuset inom huvudområdet blir att säkerställa en trygg, förutsägbar och inkluderande skolmiljö där eleverna känner tillit till vuxna och där frågor om trygghet hanteras skyndsamt och konsekvent. Arbetet ska bidra till att eleverna kan koncentrera sig på utbildningen och ges så goda förutsättningar som möjligt att fullfölja sina studier.

Delområden i kommande SKA-plan

- **Delområde 2a: Trygghet**
- **Delområde 2b: Värdegrund och elevdelaktighet**

Elevhälsa och stöd

Utvärderingen visar att elevhälsans arbete, mentorskapet och skolans individnära uppföljning är centrala förutsättningar för att elever ska kunna fullfölja sin utbildning. Skolans litenhet har möjliggjort korta kontaktvägar mellan rektor, mentorer, undervisande lärare och elevhälsa. Detta har skapat förutsättningar för att snabbt uppmärksamma förändringar i elevernas närvaro, mående och kunskapsutveckling.

Arbetet med särskilt stöd har organiserats genom samverkan mellan undervisande lärare, mentorer, elevhälsa och skolledning. Stöd har i första hand getts genom anpassningar i den ordinarie undervisningen. När dessa inte varit tillräckliga har elevernas situation behövt analyseras vidare och ytterligare stöd övervägas. Mentorerna har haft en viktig roll i att skapa en samlad bild av elevernas studiesituation och uppmärksamma när svårigheter förekommer i flera ämnen.

Den minskade andelen F-betyg är en positiv utveckling som sammanfaller med skolans arbete med undervisningsanpassningar, mentorskap och individnära stöd. Det går dock inte att fastställa vilken enskild insats som haft störst betydelse. Uppföljningen behöver därför utvecklas så att skolan tydligare kan bedöma om stödinsatser leder till förbättrad närvaro, ökad delaktighet, större självständighet eller förbättrade kunskapsresultat.

Arbetet med närvaro är nära sammankopplat med skolans målsättning att öka examensgraden. Hög eller återkommande frånvaro begränsar elevernas möjligheter att delta i undervisningen, utveckla sina kunskaper och skapa ett tillräckligt bedömningsunderlag. Tidig upptäckt av

förändrade närvaromönster, kontakt med elev och vårdnadshavare samt analys av bakomliggande orsaker behöver därför fortsatt vara prioriterade delar av elevhälsoarbetet.

Skolan behöver särskilt följa de elever som riskerar att inte nå examen. För dessa elever behöver uppföljningen samla information om närvaro, återstående kurser, F-betyg, gymnasiearbete, stödbehov och elevens egen planering. Det behöver finnas en tydlig ansvarsfördelning och en konkret plan för vilka insatser som ska genomföras, vem som ansvarar och när effekten ska följas upp.

Ett fortsatt utvecklingsområde är dokumentationen och uppföljningen av extra anpassningar och särskilt stöd. Korta kontaktvägar och nära samarbete är en styrka, men innebär samtidigt en risk för personberoende om överenskommelser huvudsakligen hanteras muntligt. Det behöver därför vara tydligt vilka insatser som har prövats, hur länge de har genomförts och vilken effekt de har haft.

Elevhälsans analys behöver även användas för att utveckla undervisningen på grupp- och organisationsnivå. När samma svårigheter återkommer för flera elever bör analysen inte enbart leda till individuella stödåtgärder. Skolan behöver också undersöka om lärmiljön, undervisningens struktur eller organisationen behöver förändras. Detta är särskilt relevant i matematik och Svenska 3, där resultaten visar att flera elever har svårt att nå målen.

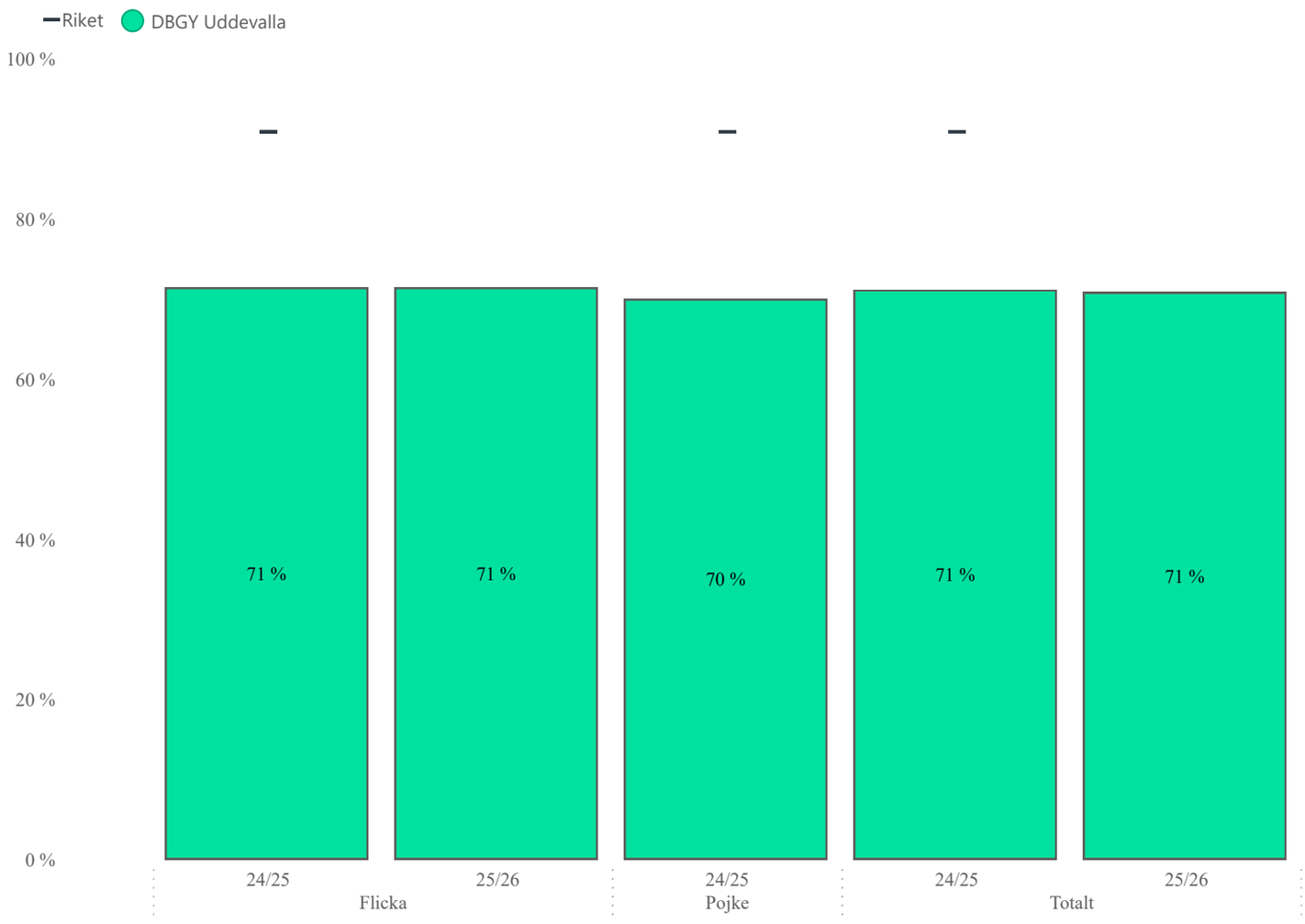
Studie- och yrkesvägledningen har betydelse för elevernas motivation och förståelse av utbildningens syfte. Vägledande insatser genom undervisning, mentorskap och individuella samtal behöver särskilt riktas till elever som är osäkra på sin studiesituation eller riskerar att inte fullfölja utbildningen. En tydligare bild av möjliga vägar efter gymnasiet kan bidra till ökad motivation att slutföra återstående delar av utbildningen.

Det övergripande fokuset inom elevhälsa och stöd blir att insatserna ska bidra direkt till elevernas möjlighet att vara närvarande, nå godkända resultat och uppnå examen. Arbetet behöver därför präglas av tidig upptäckt, tydligt ansvar, skyndsamma insatser och regelbunden uppföljning av effekterna.

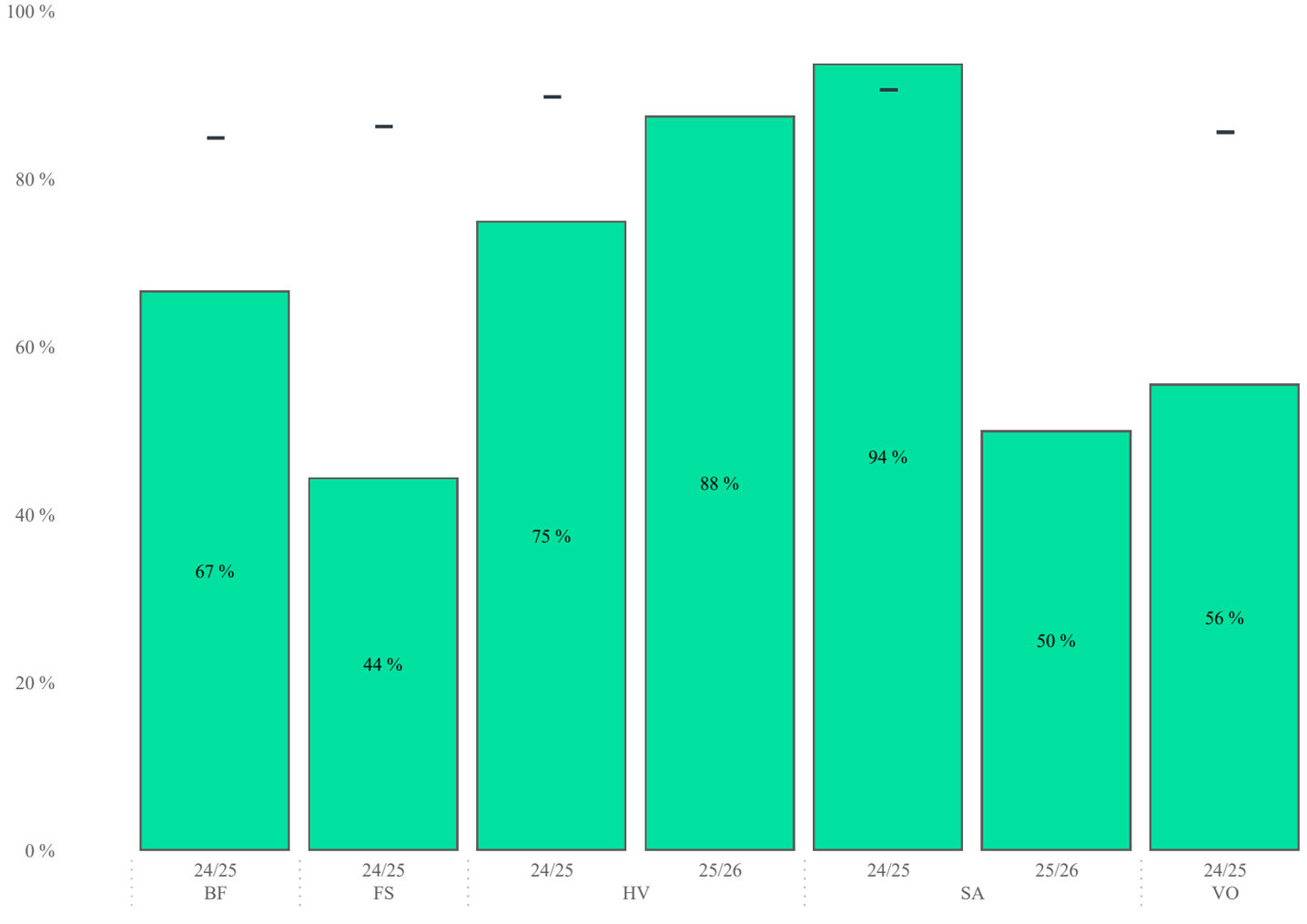
Delområden i kommande SKA-plan

- **Delområde 3a: Särskilt stöd och anpassningar av undervisningen**
- **Delområde 3b: Närvarofrämjande arbete**

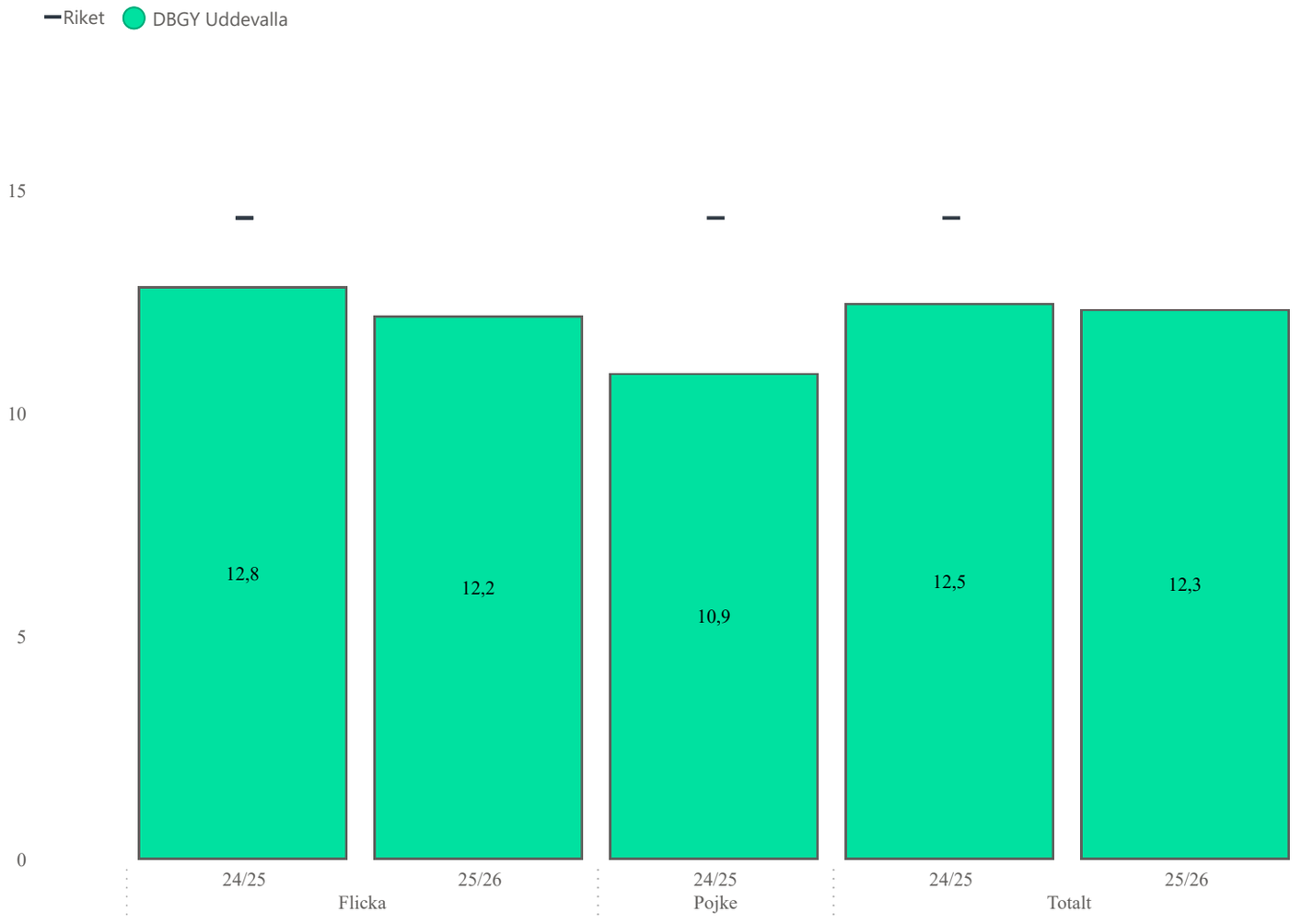
Andel elever med examen, per kön

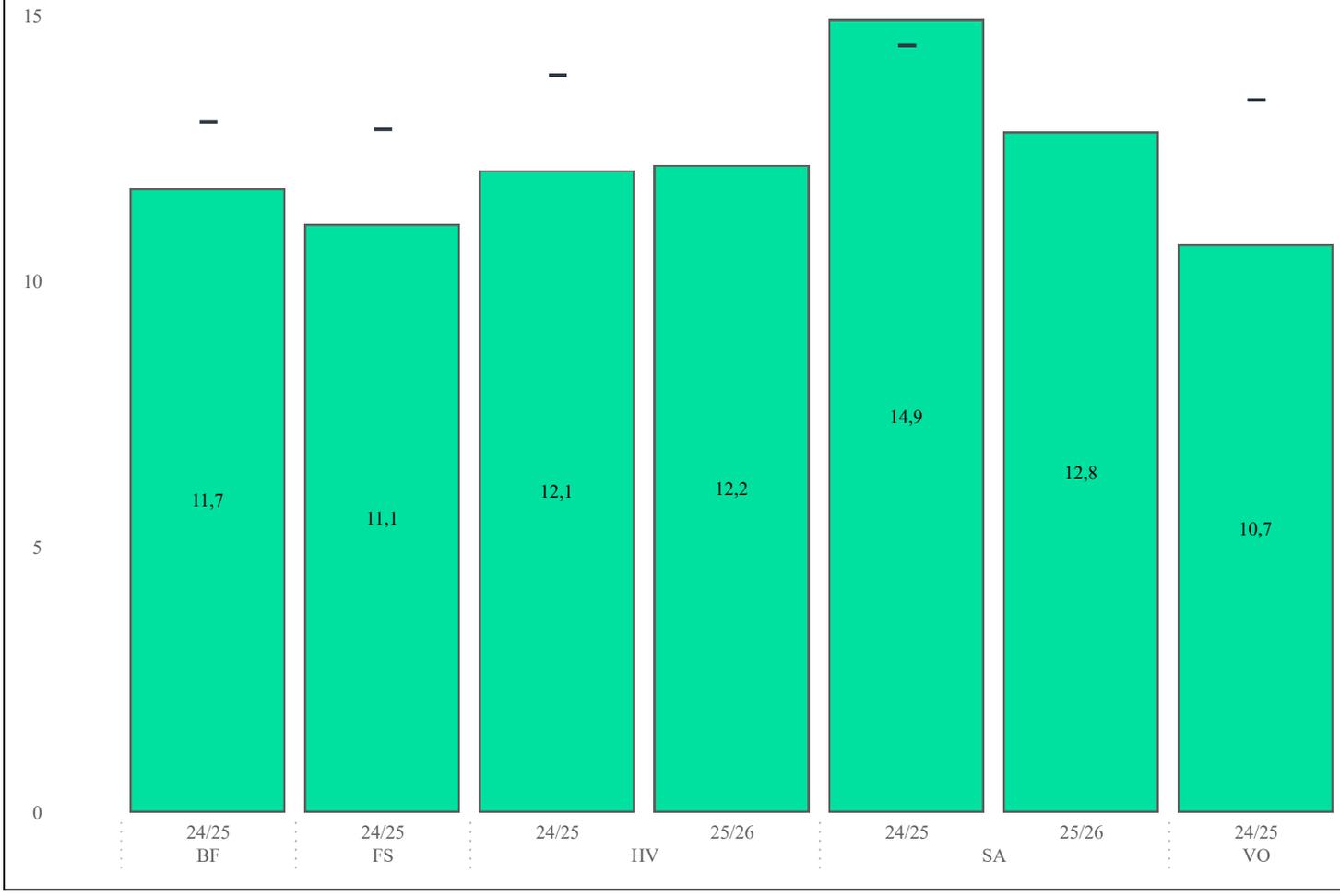
Andel elever med examen, per program

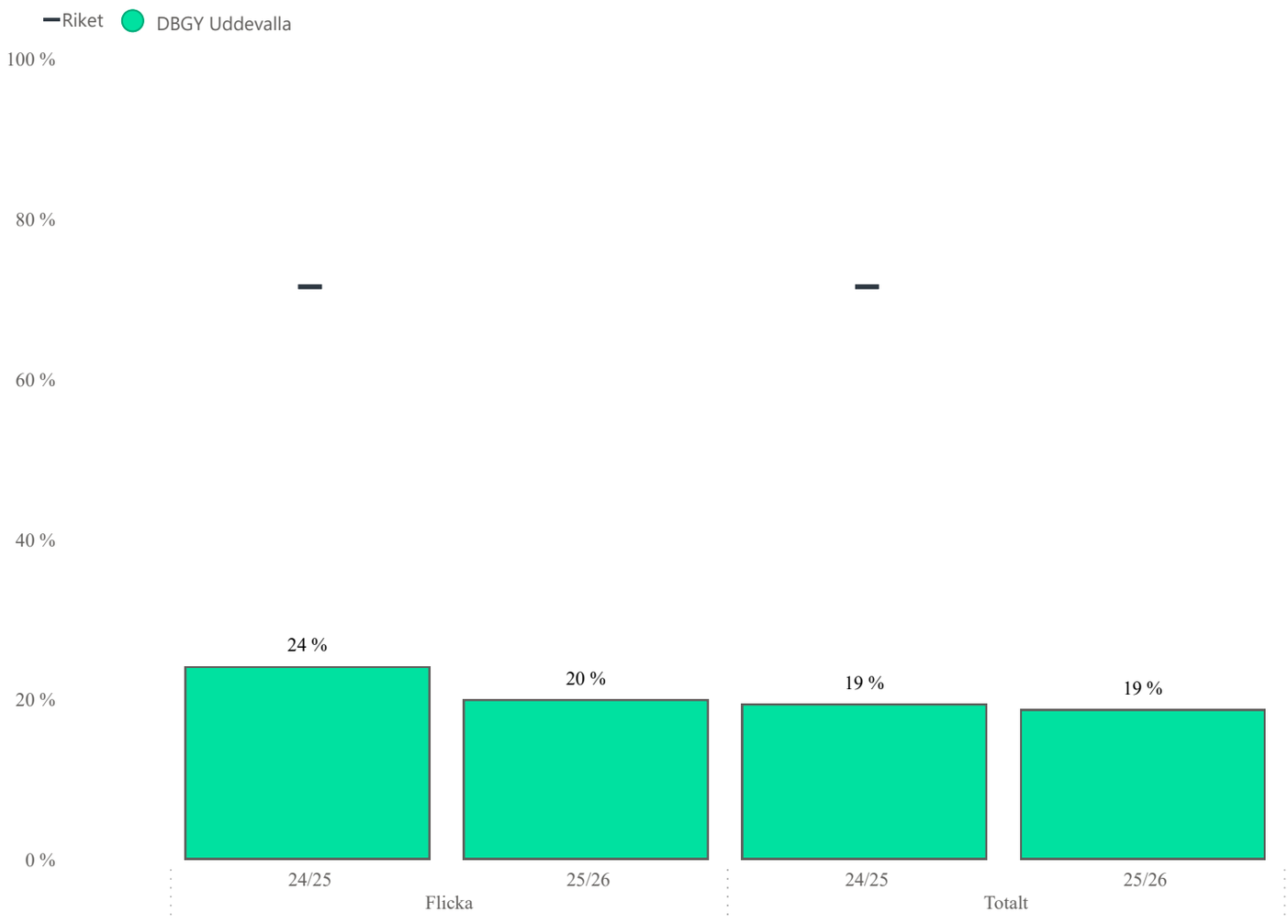
Genomsnittlig betygspoäng (GBP), per kön

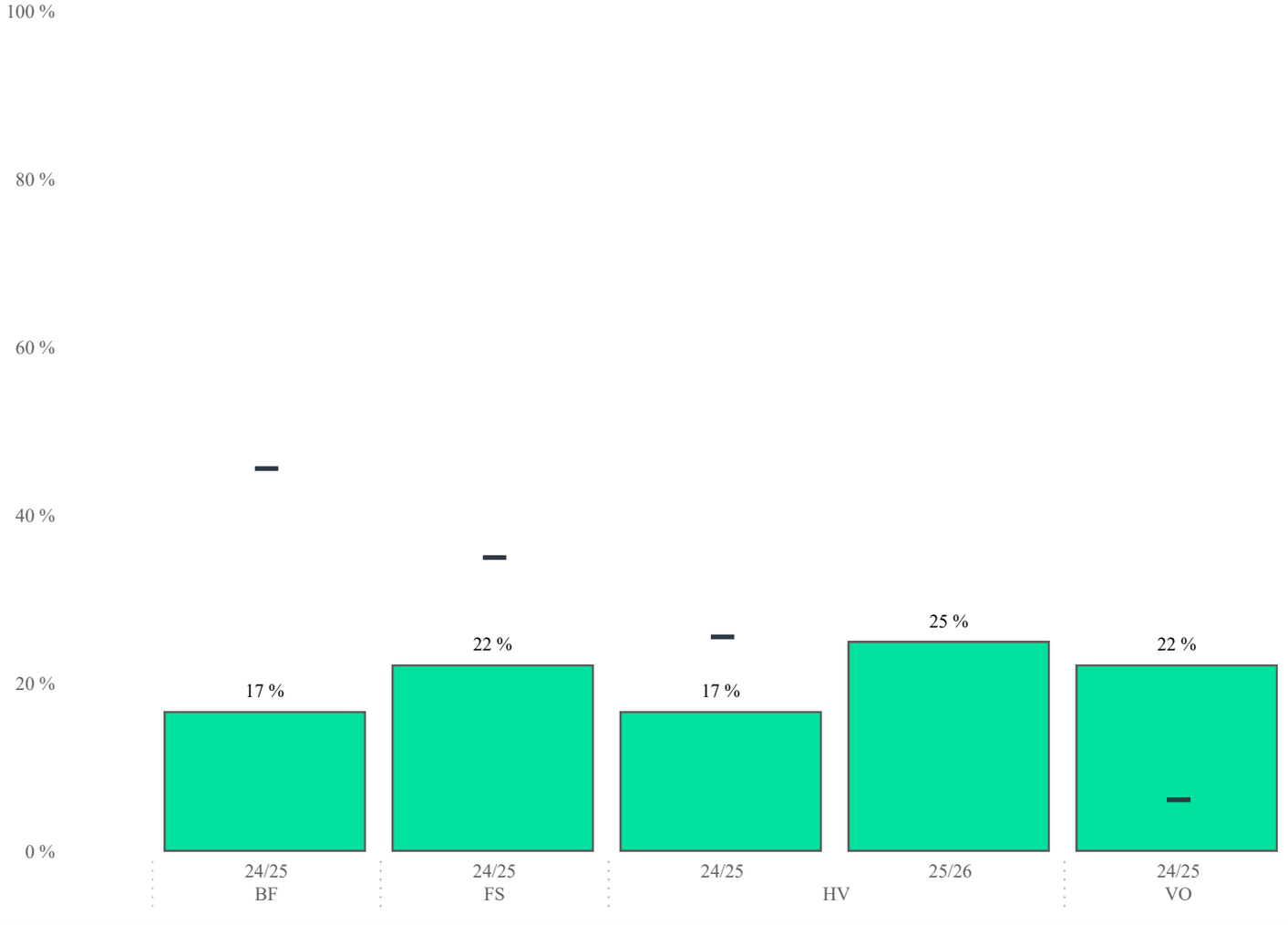
Genomsnittlig betygspoäng (GBP), per program

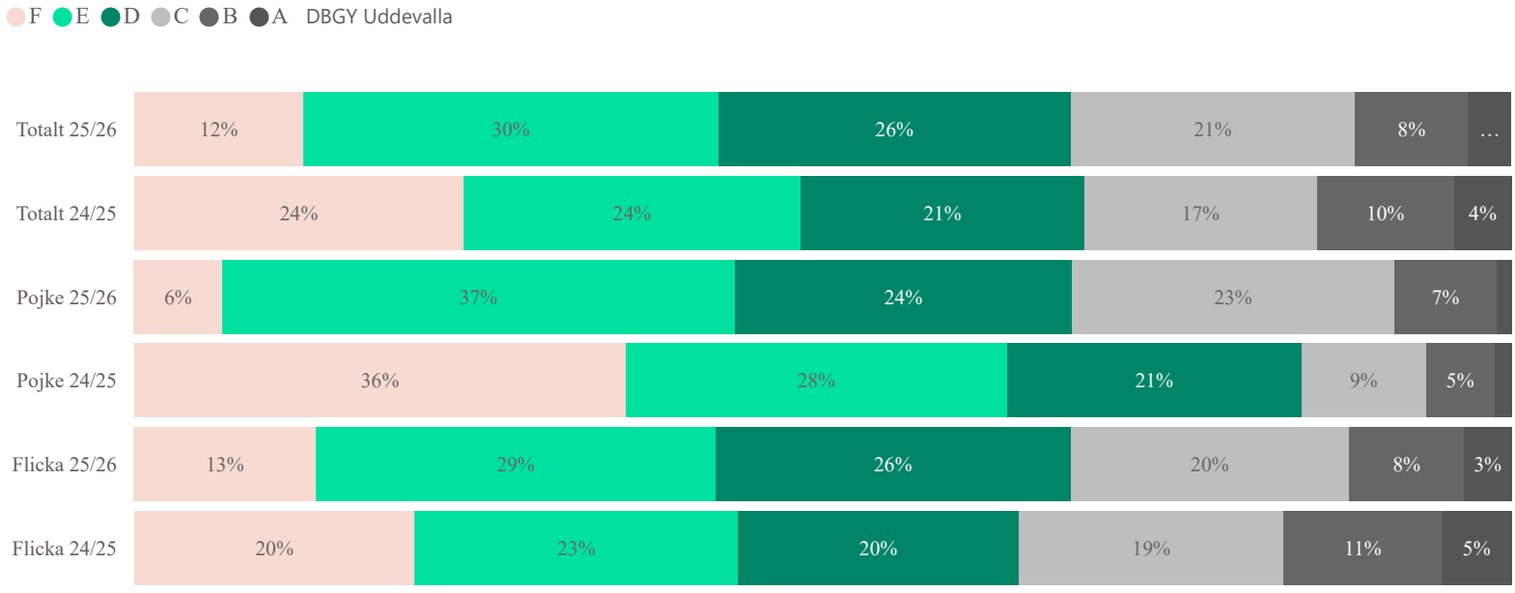
Andel med behörighet till högskola, per kön (YP)

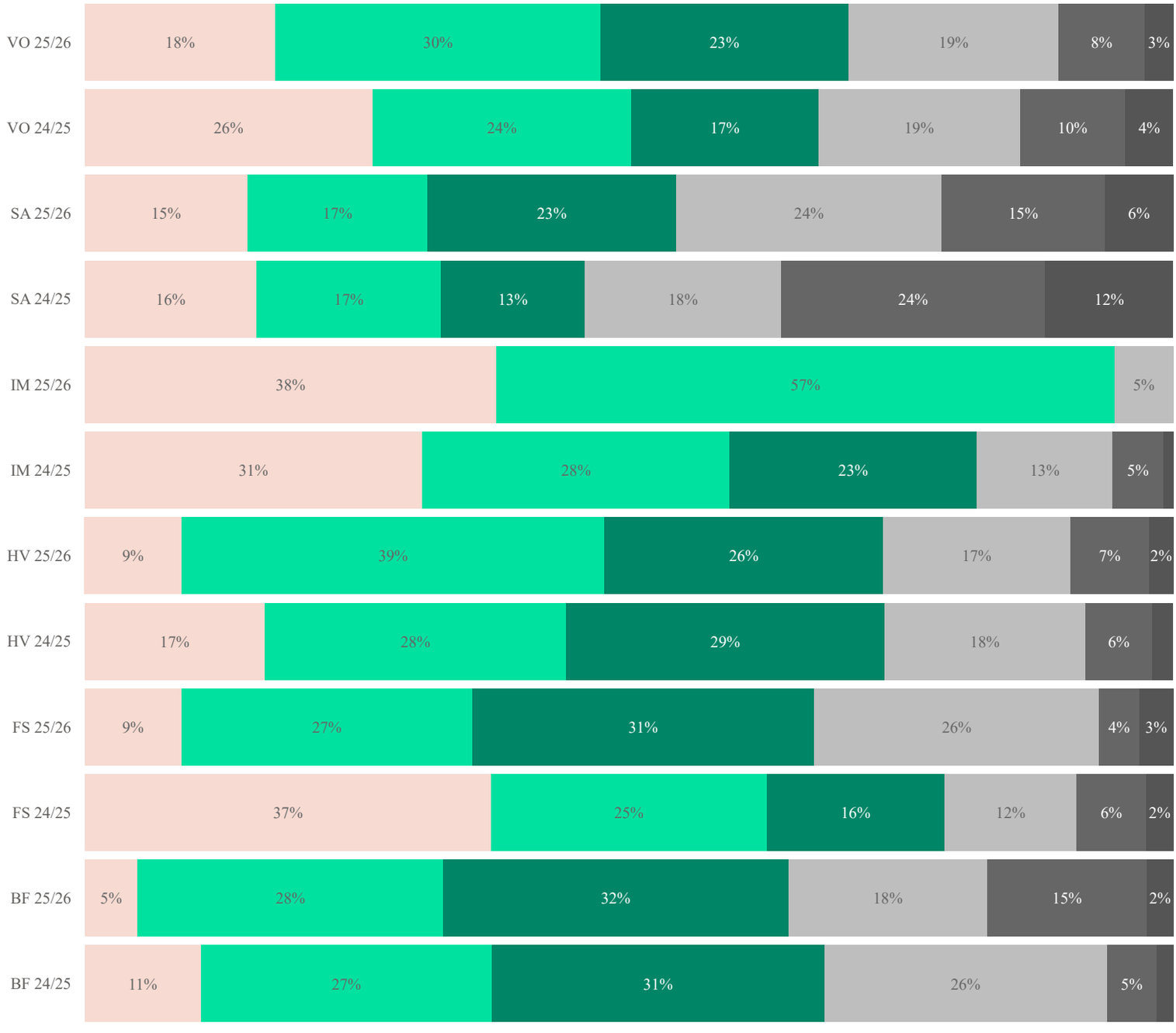
Andel med behörighet till högskola, per program (YP)

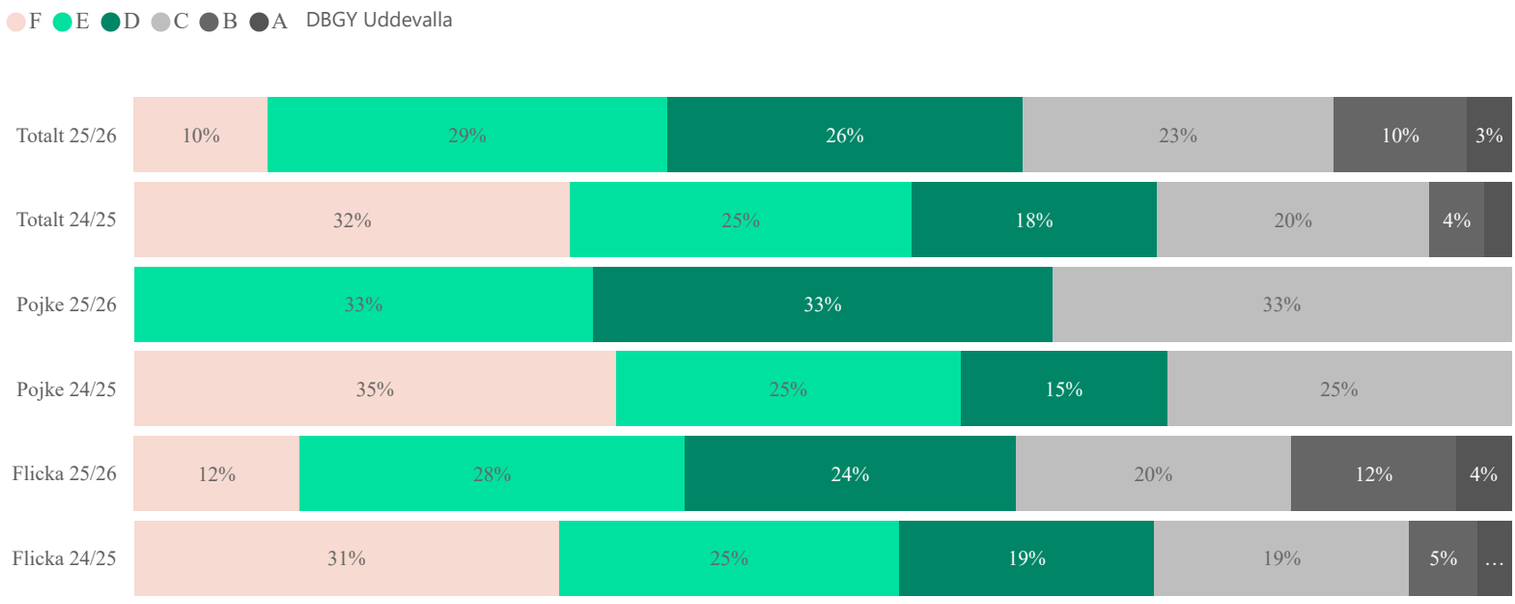
Betygsfördelning, per kön

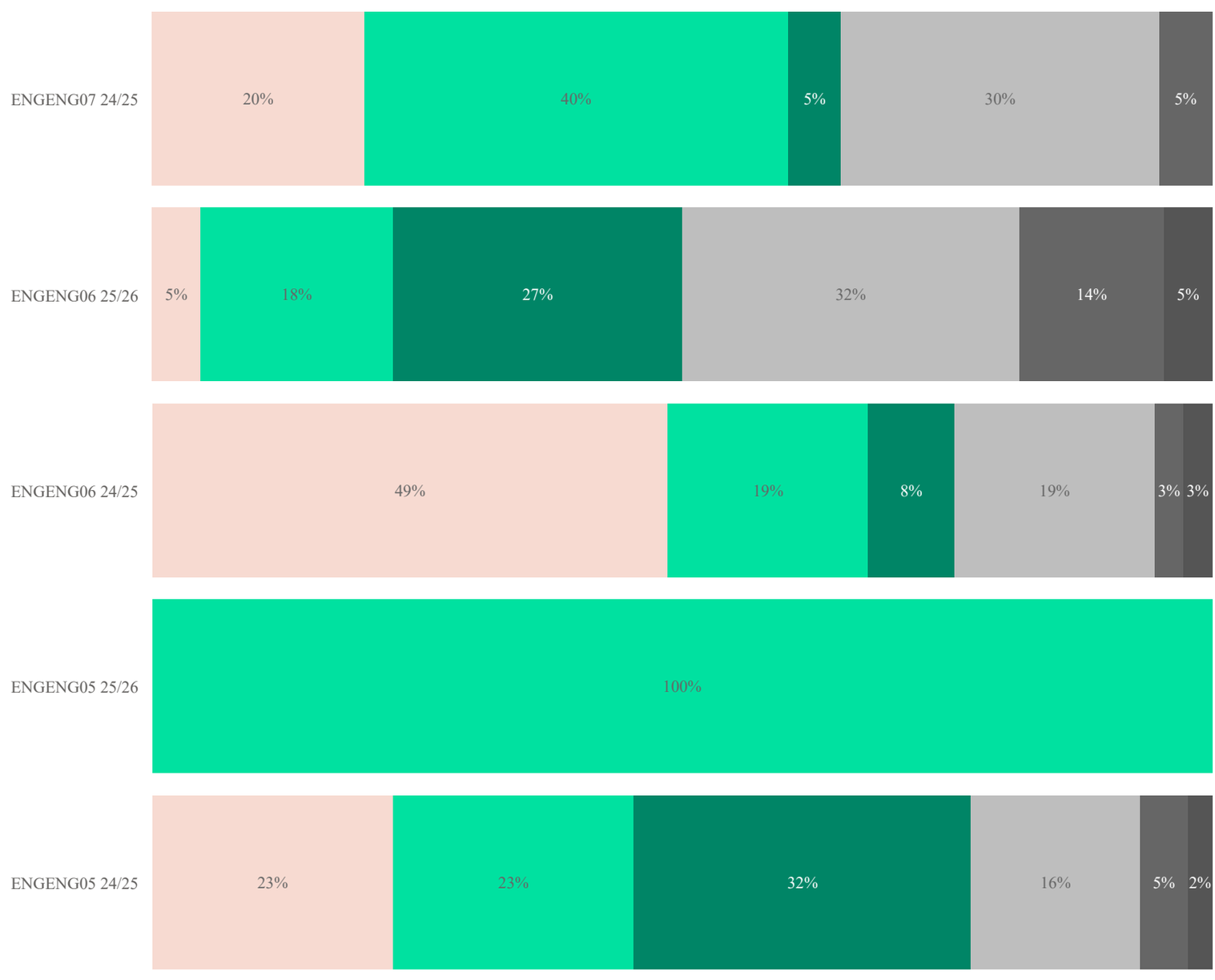
Betygsfördelning, per program

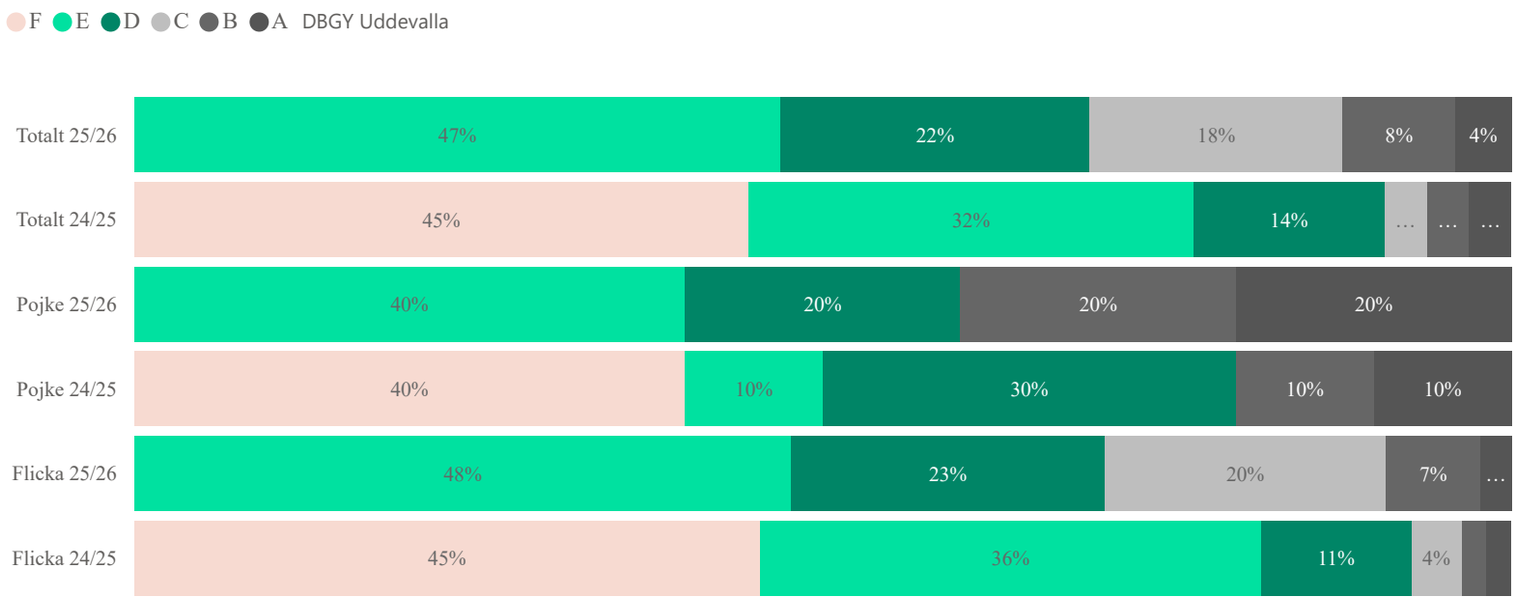
Betygsfördelning engelska, per kön

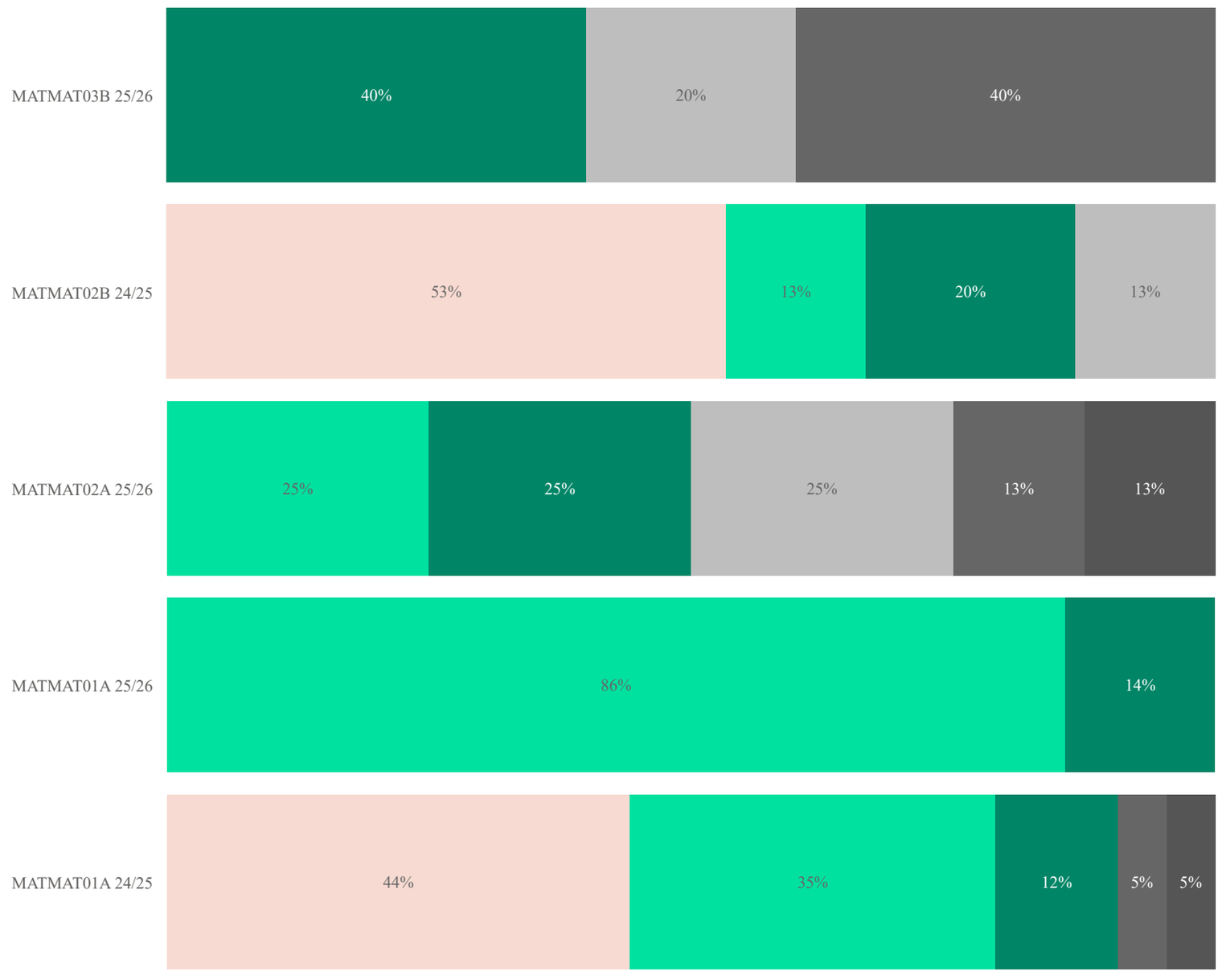
Betygsfördelning engelska, per kurs/ämnesnivå

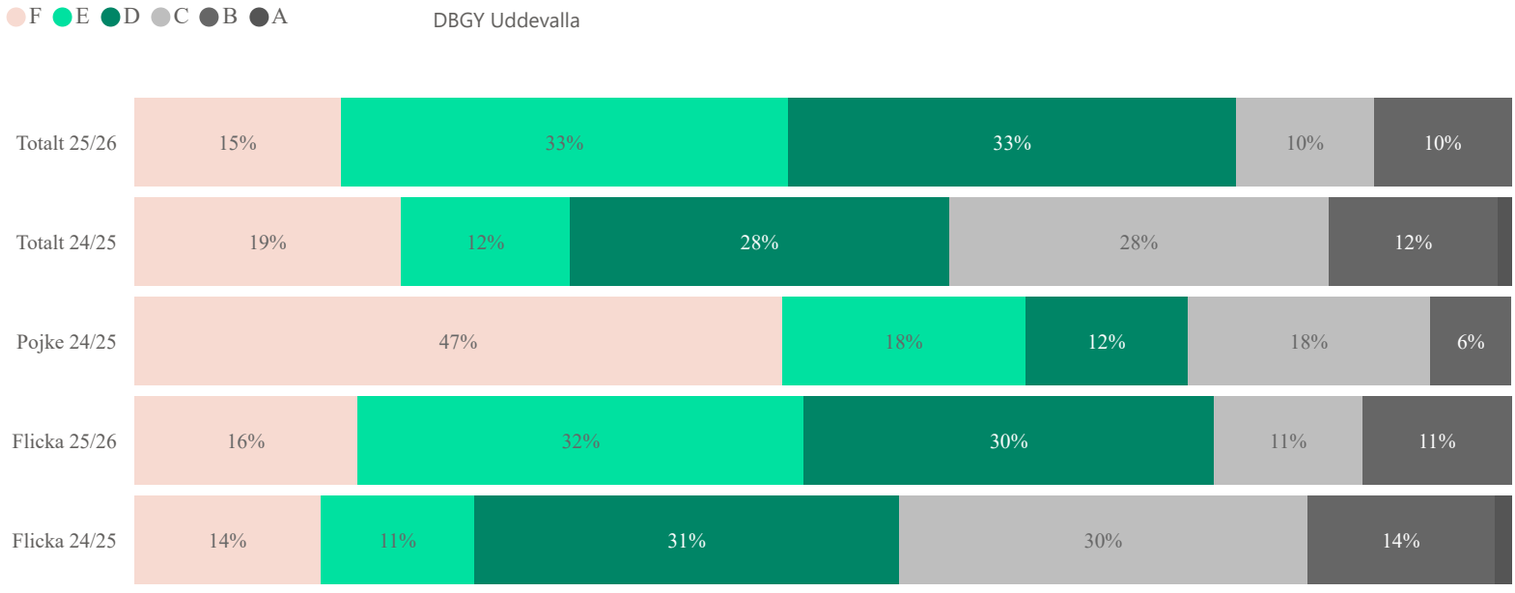
Betygsfördelning matematik, per kön

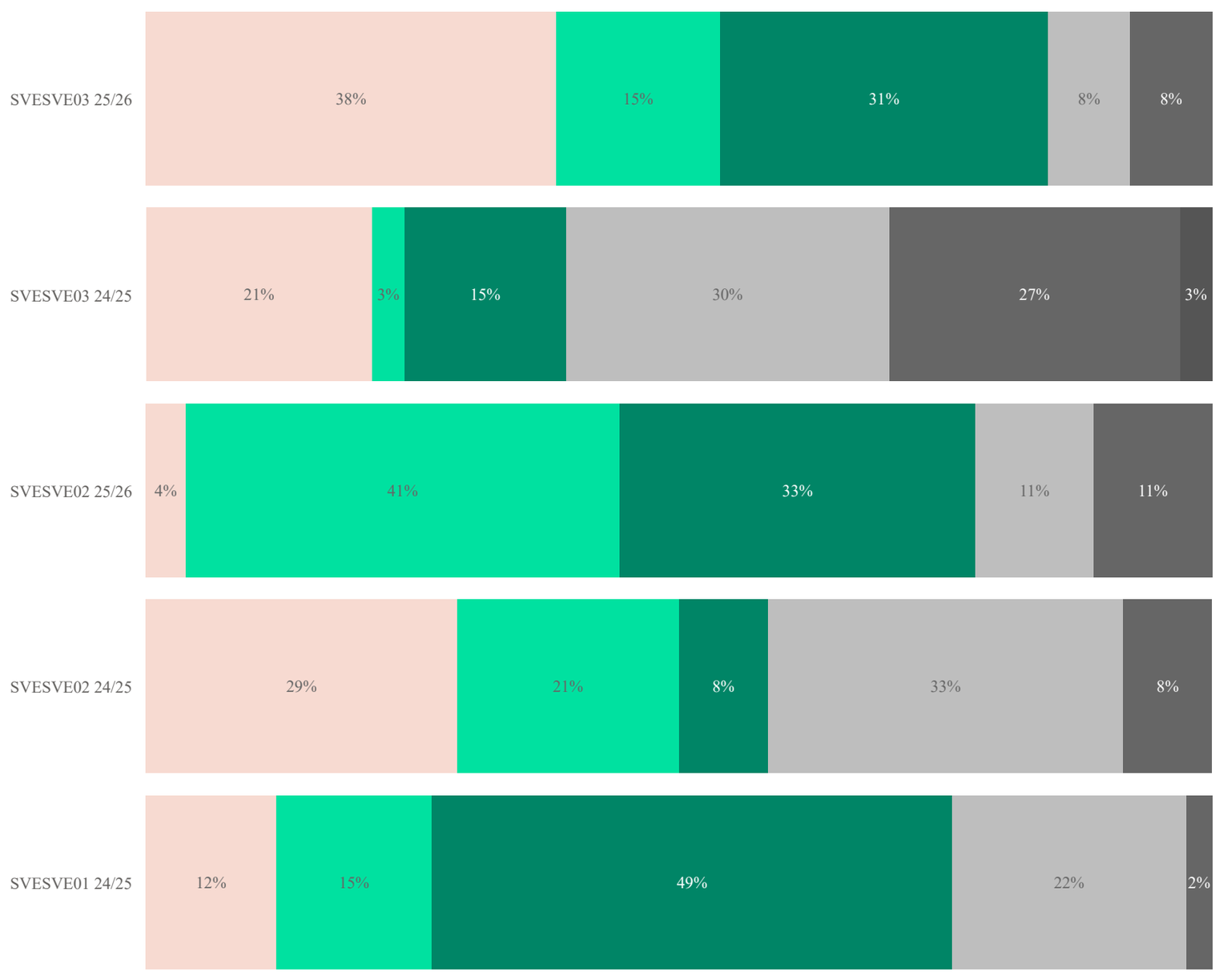
Betygsfördelning matematik, per kurs/ämnesnivå

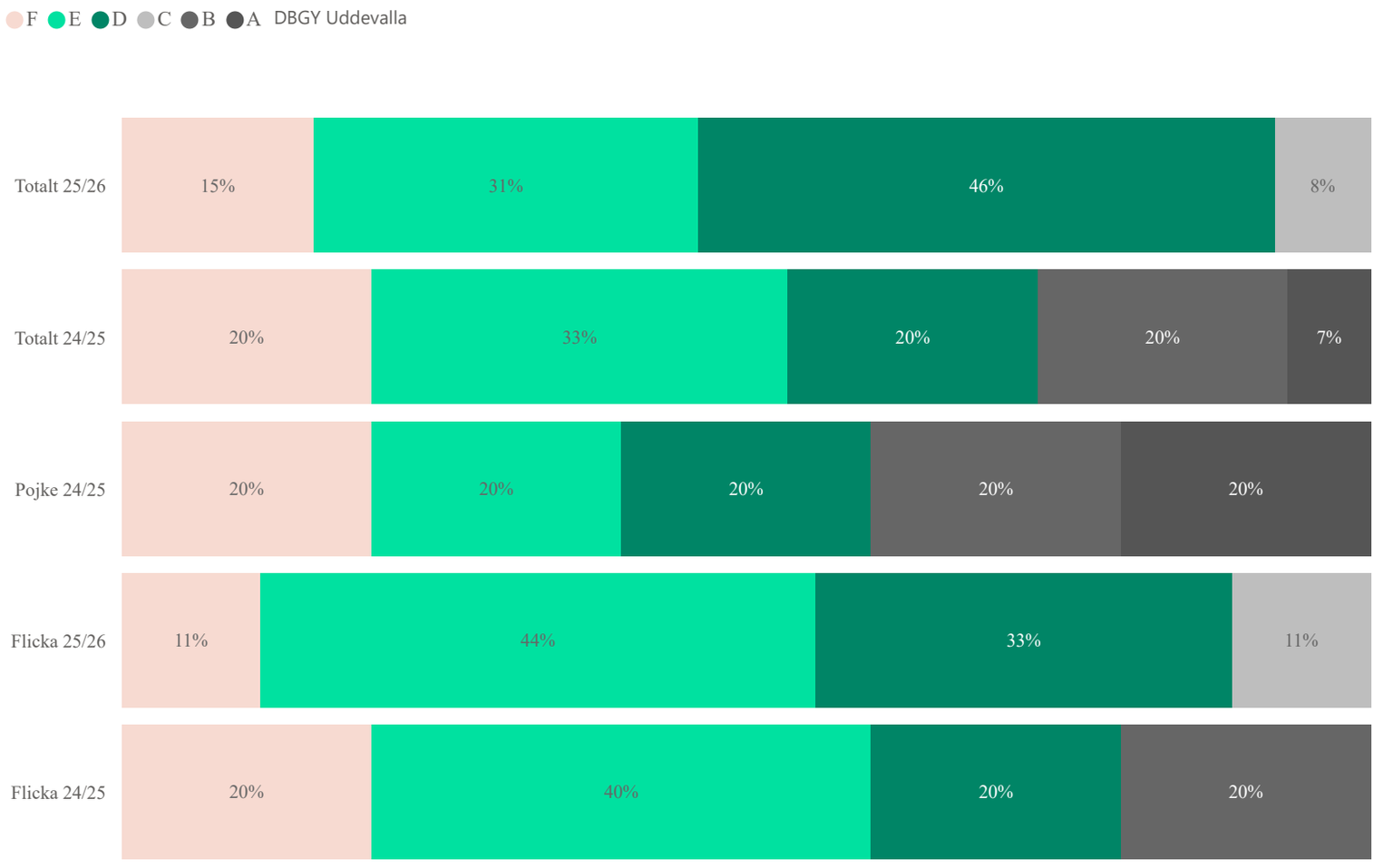
Betygsfördelning svenska, per kön

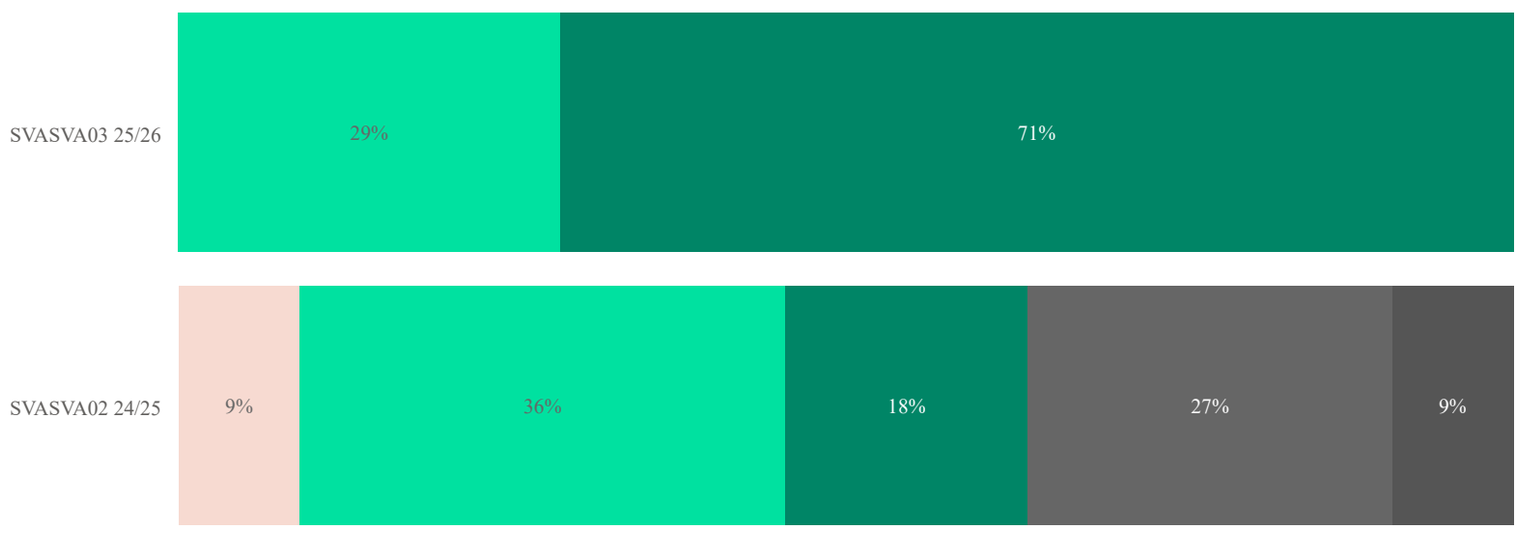
Betygsfördelning svenska, per kurs/ämnesnivå

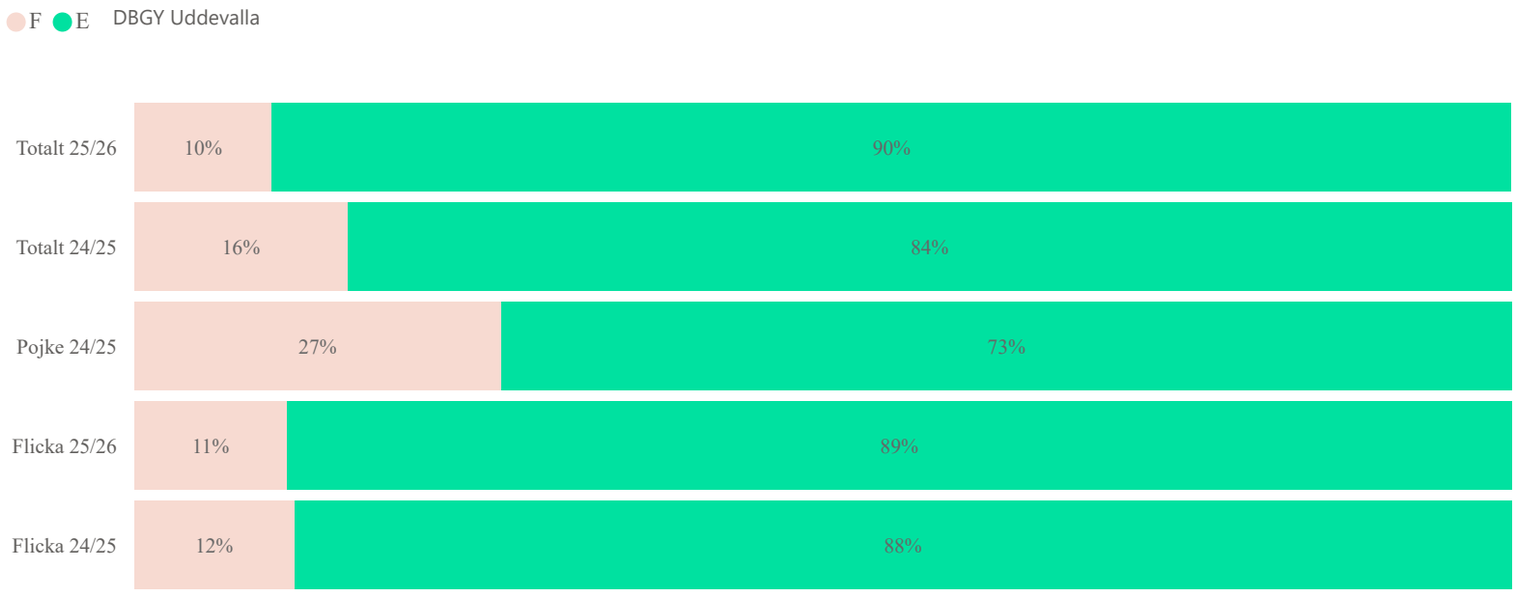
Betygsfördelning svenska som andraspråk, per kön

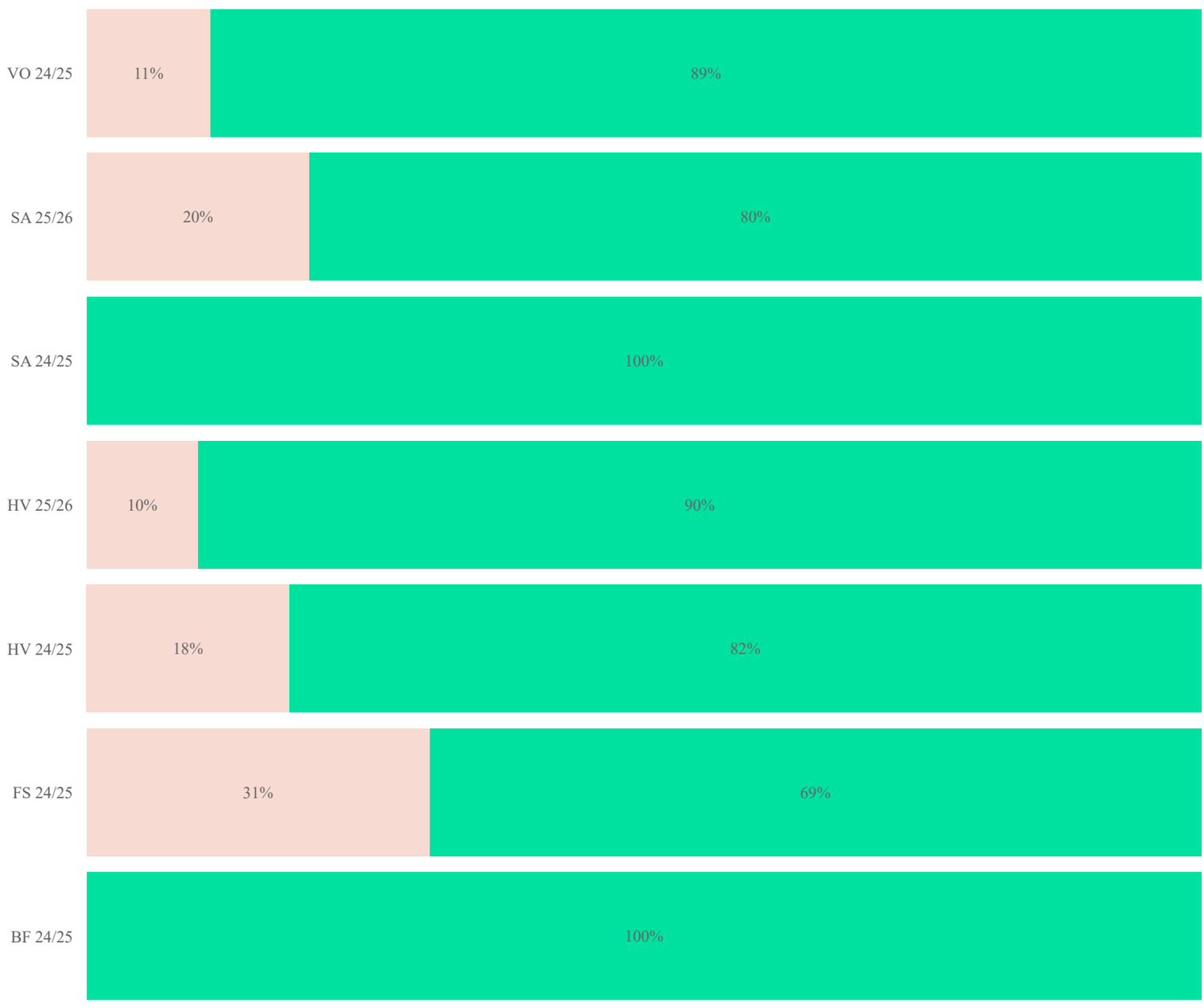
Betygsfördelning svenska som andraspråk, per kurs/ämnesnivå

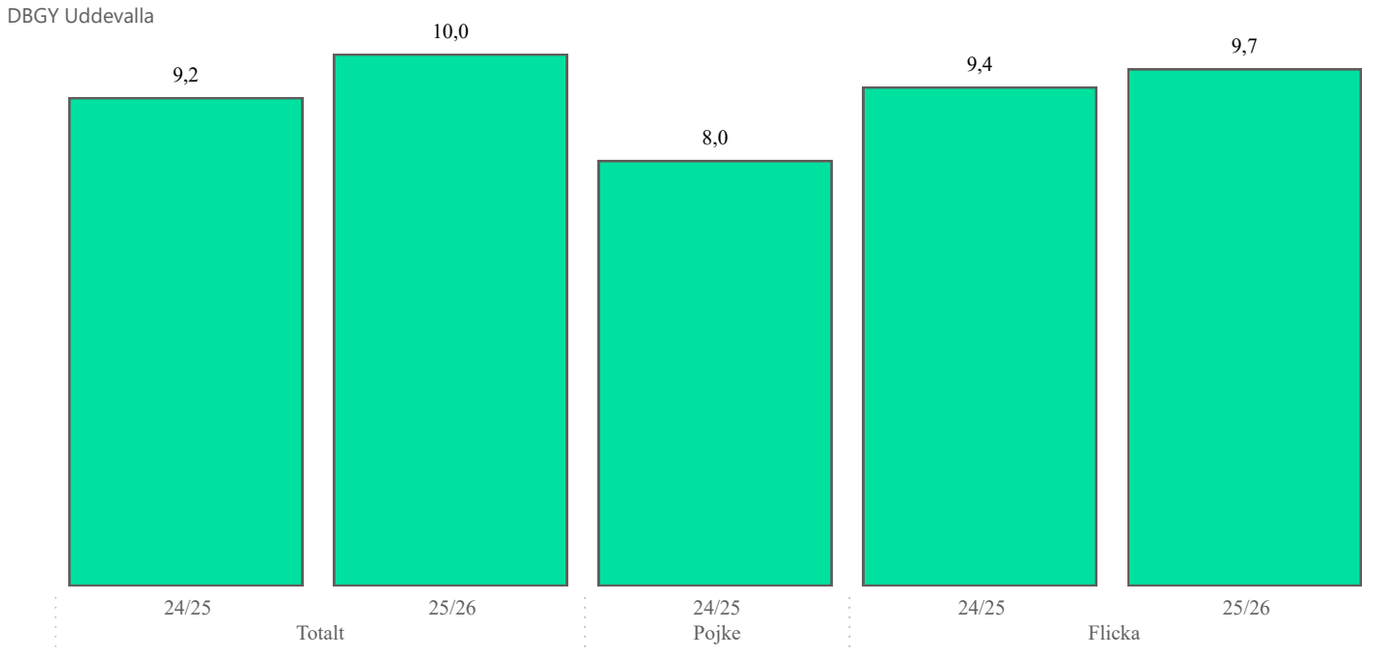
Betygsfördelning gymnasiearbete, per kön

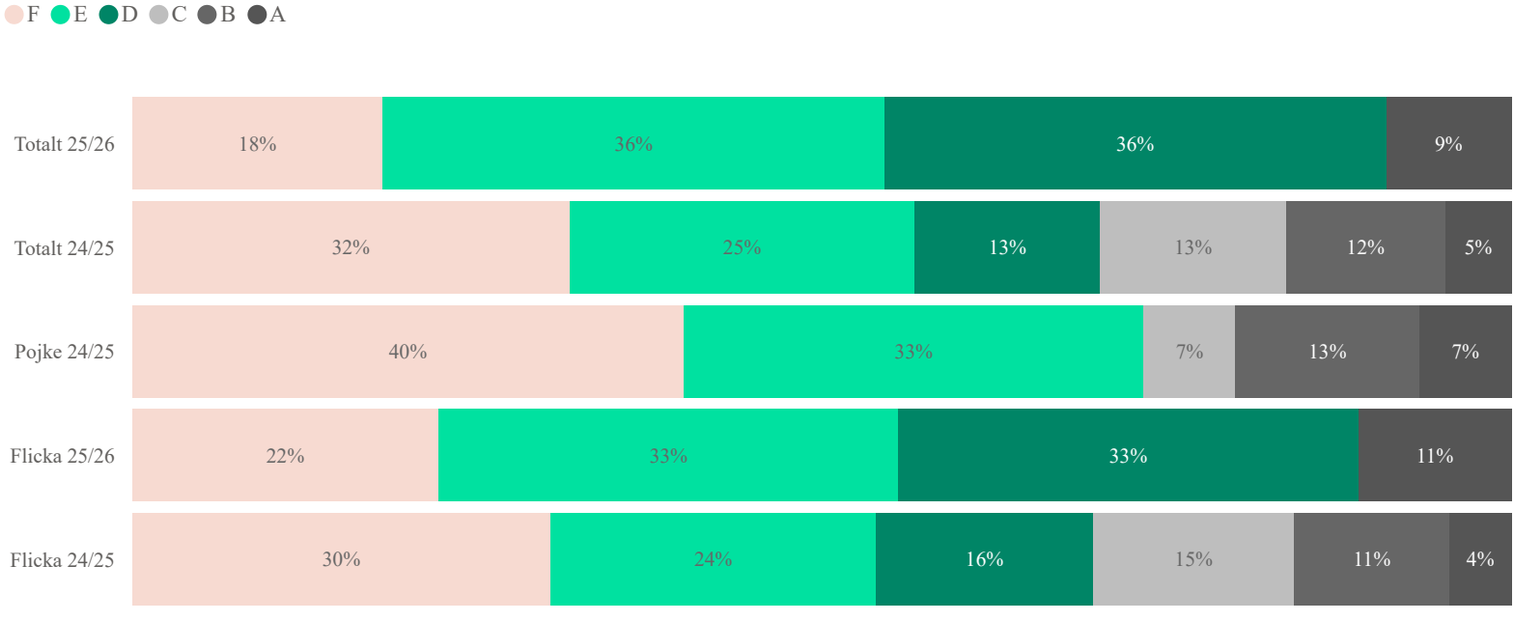
Betygsfördelning gymnasiearbete, per program

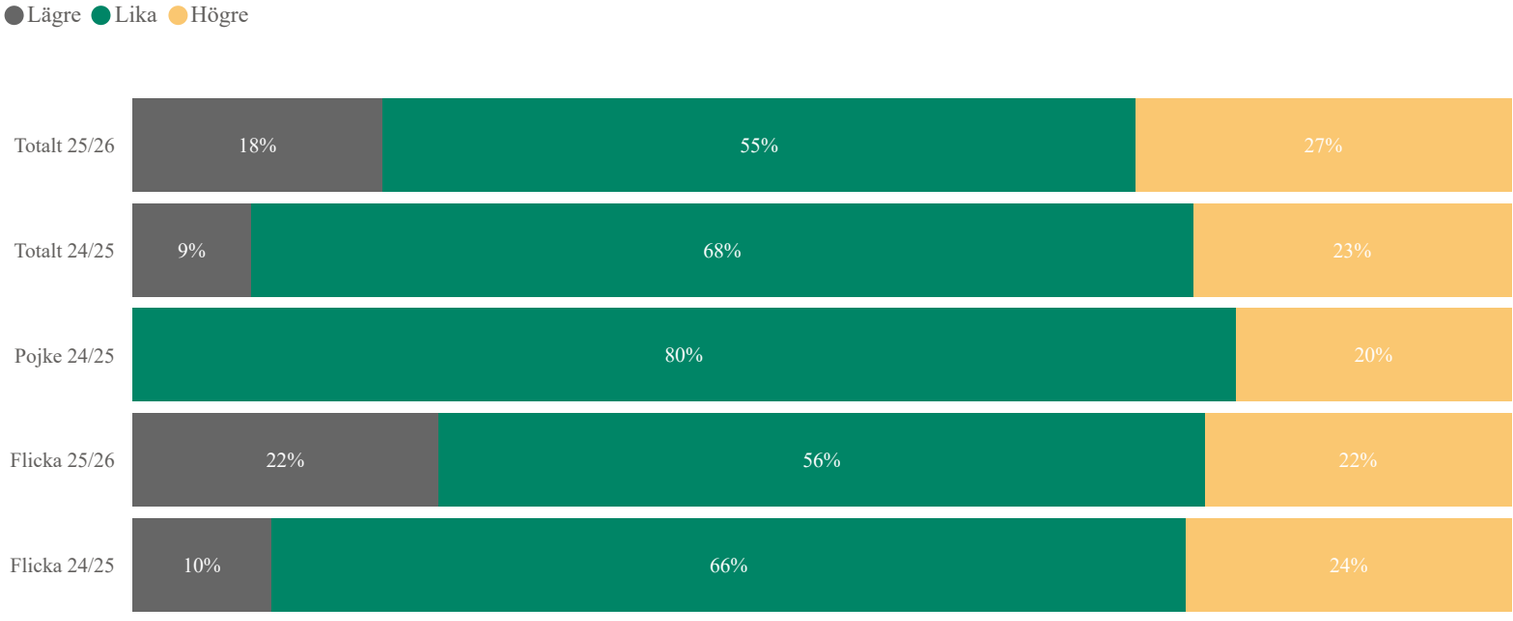
NP (provbetygspoäng), samtliga ämnen per kön

NP (betygsfördelning), samtliga ämnen per kön

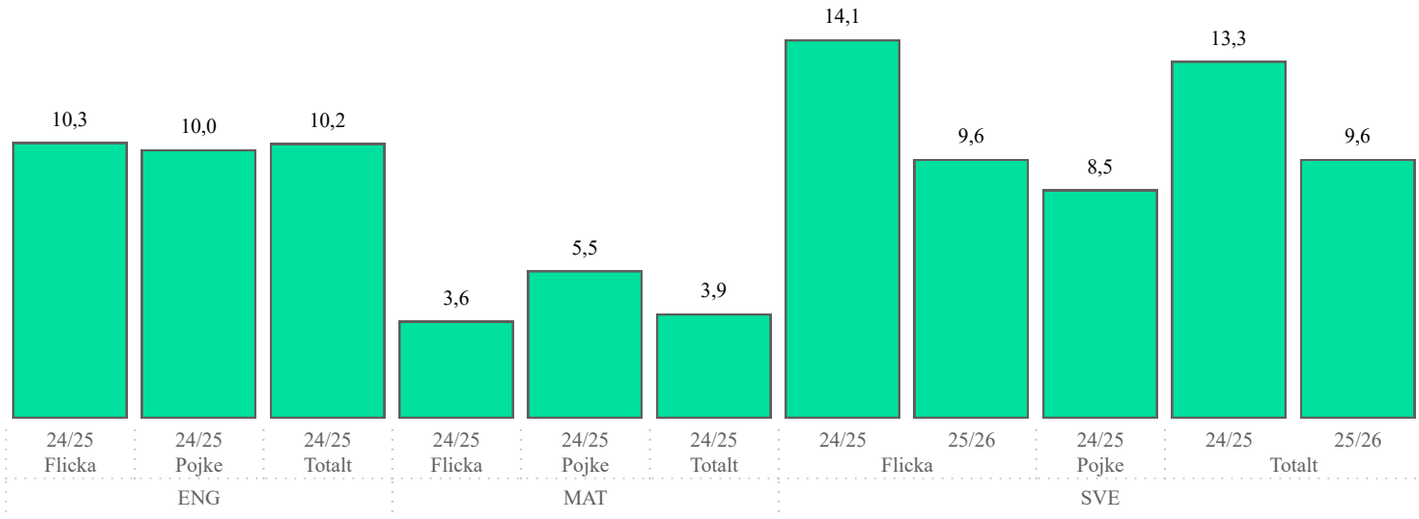

NP (överensstämmelse provbetyg och kurs/nivåbetyg), samtliga ämnen per kön

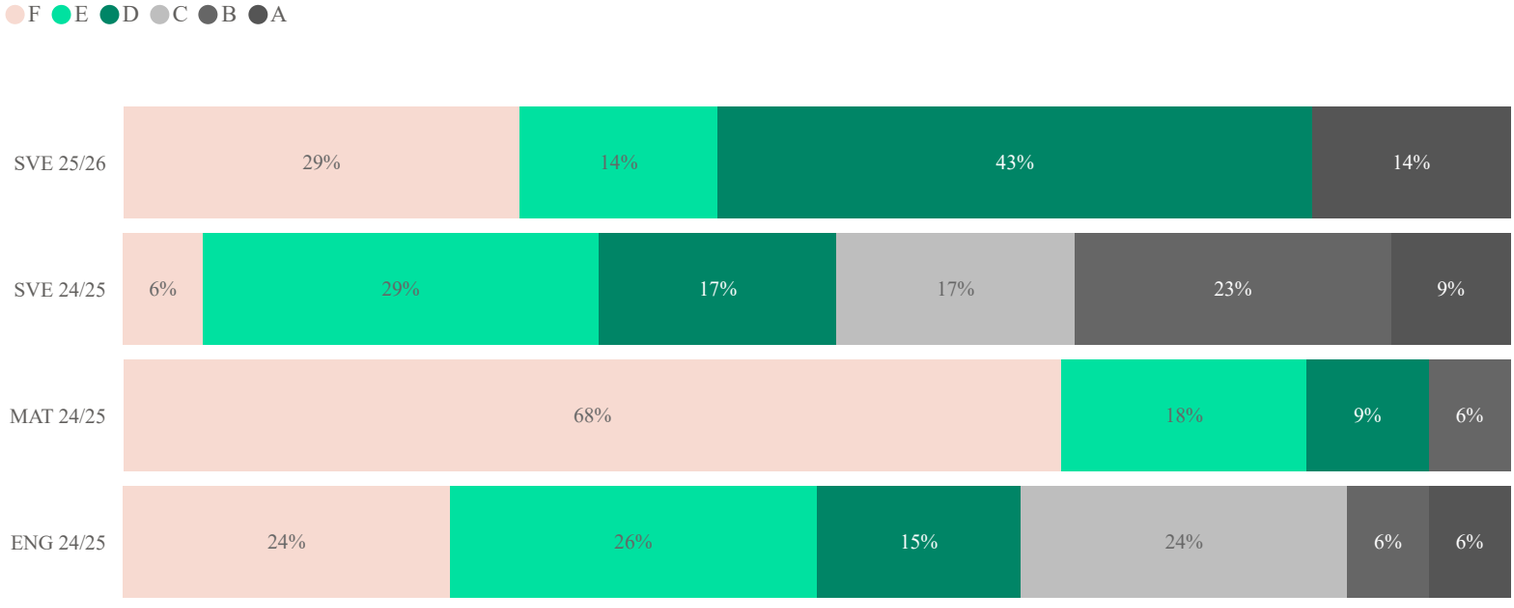

NP (provbetygspoäng), per ämne

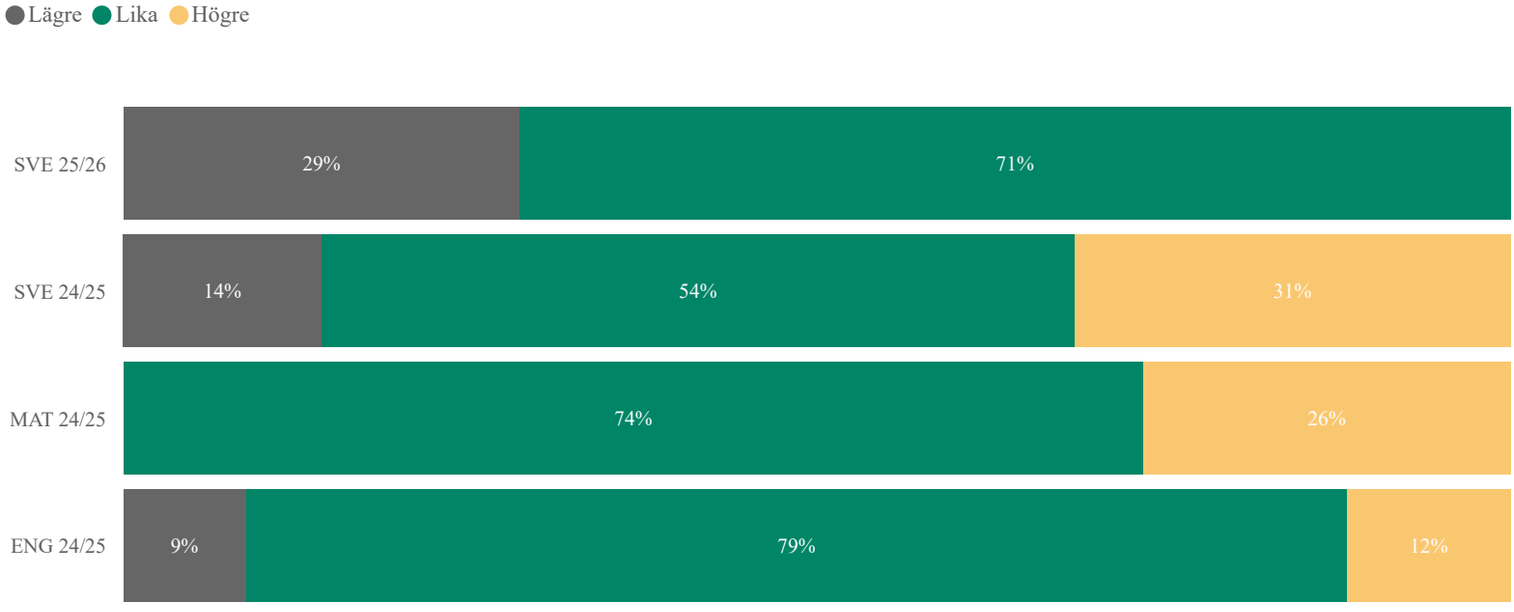
DBGY Uddevalla

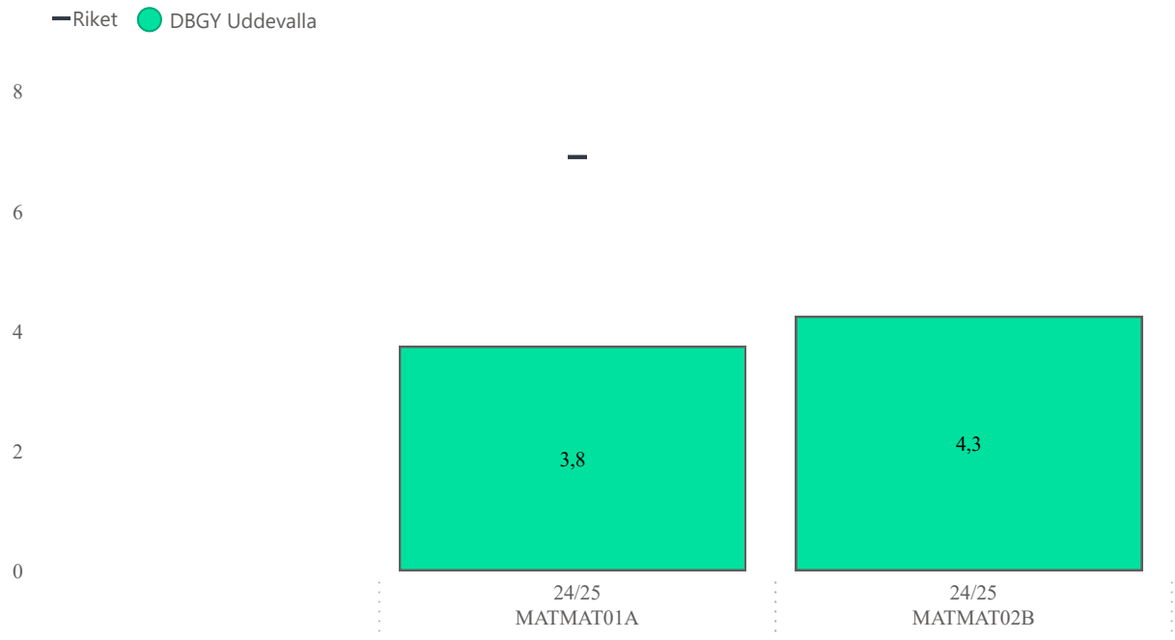
NP (betygsfördelning), per ämne

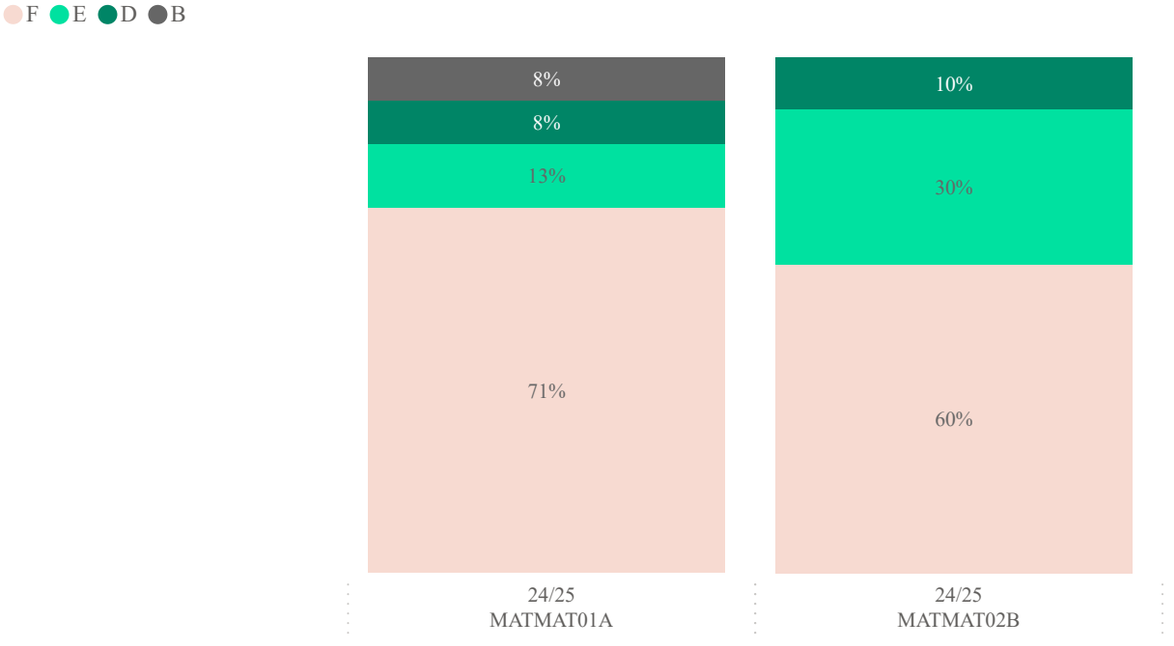
NP (överensstämmelse provbetyg och kurs/nivåbetyg), per ämne

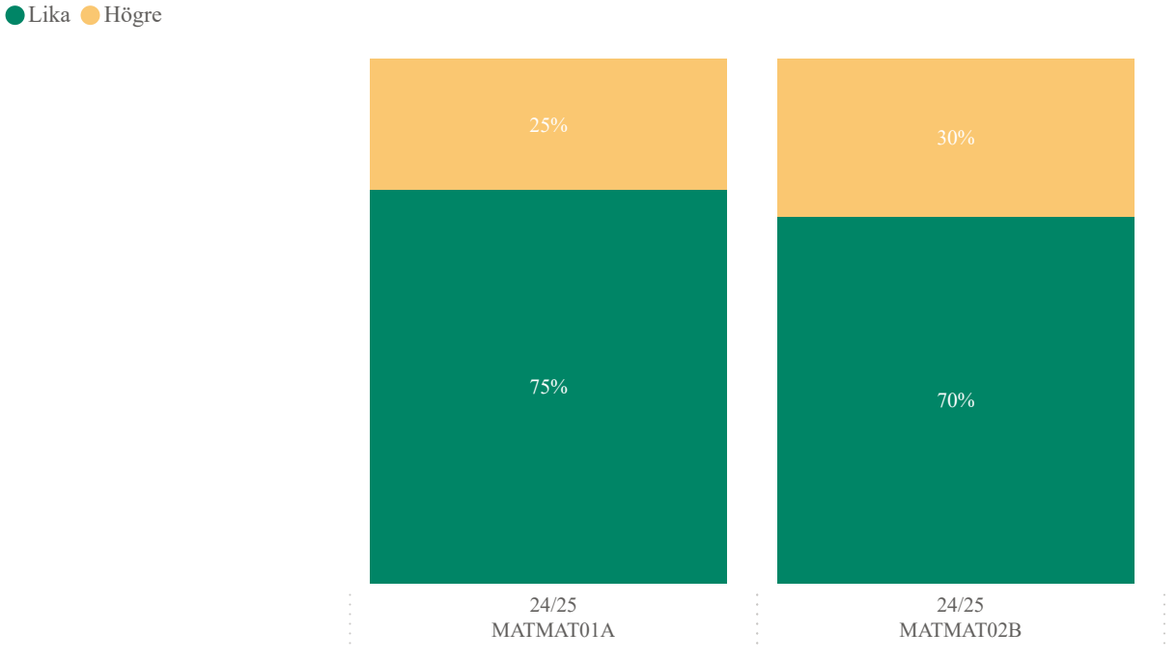
NP (provbetygspoäng), matematik

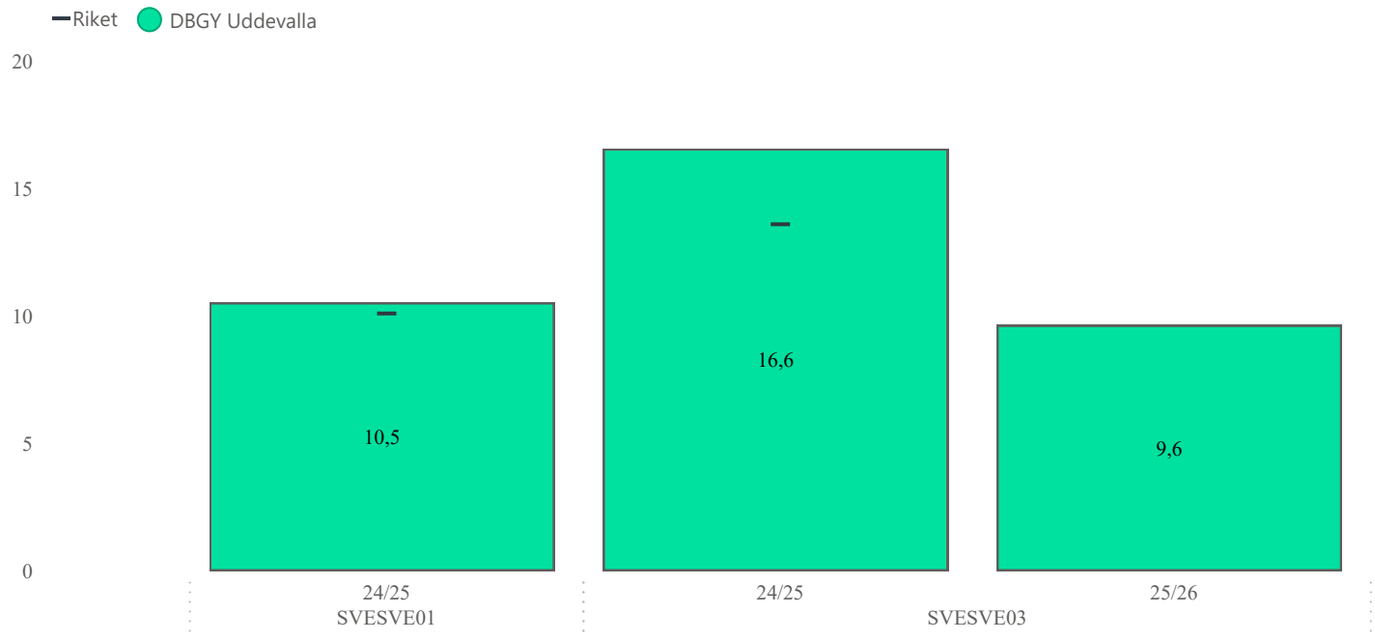
NP (betygsfördelning), matematik

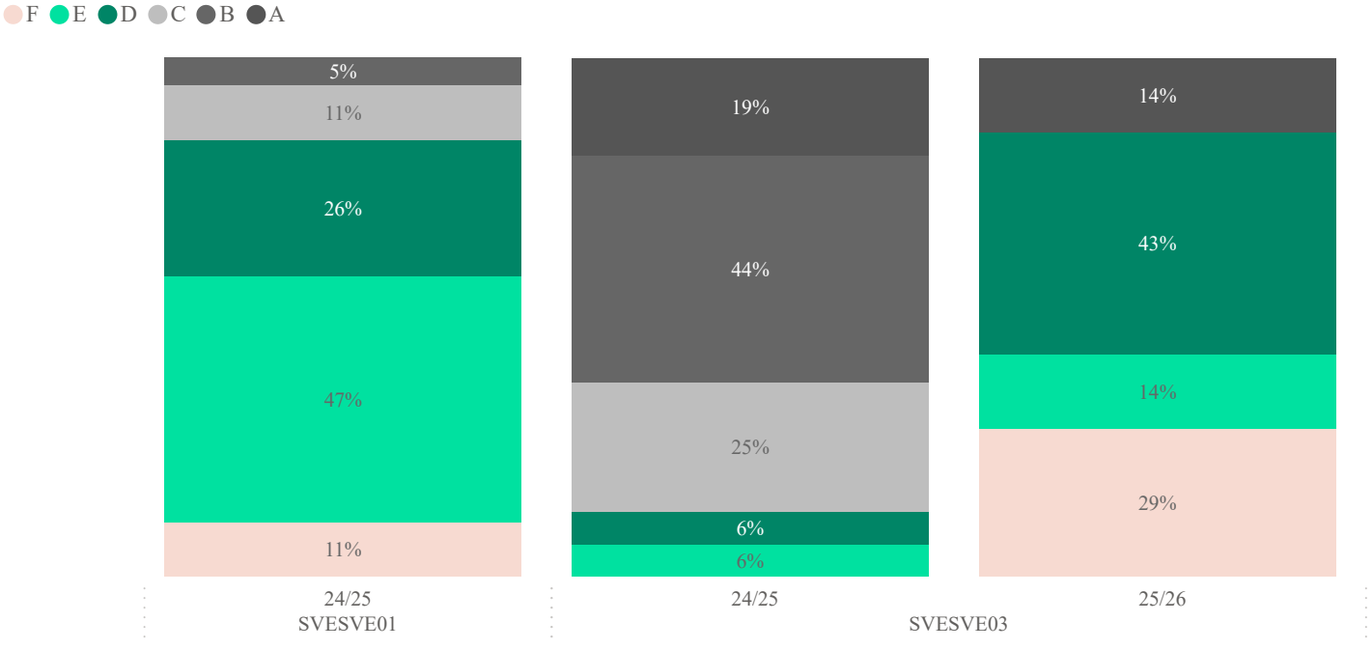
NP (överenssämmelse provbetyg och kurs/nivåbetyg), matematik

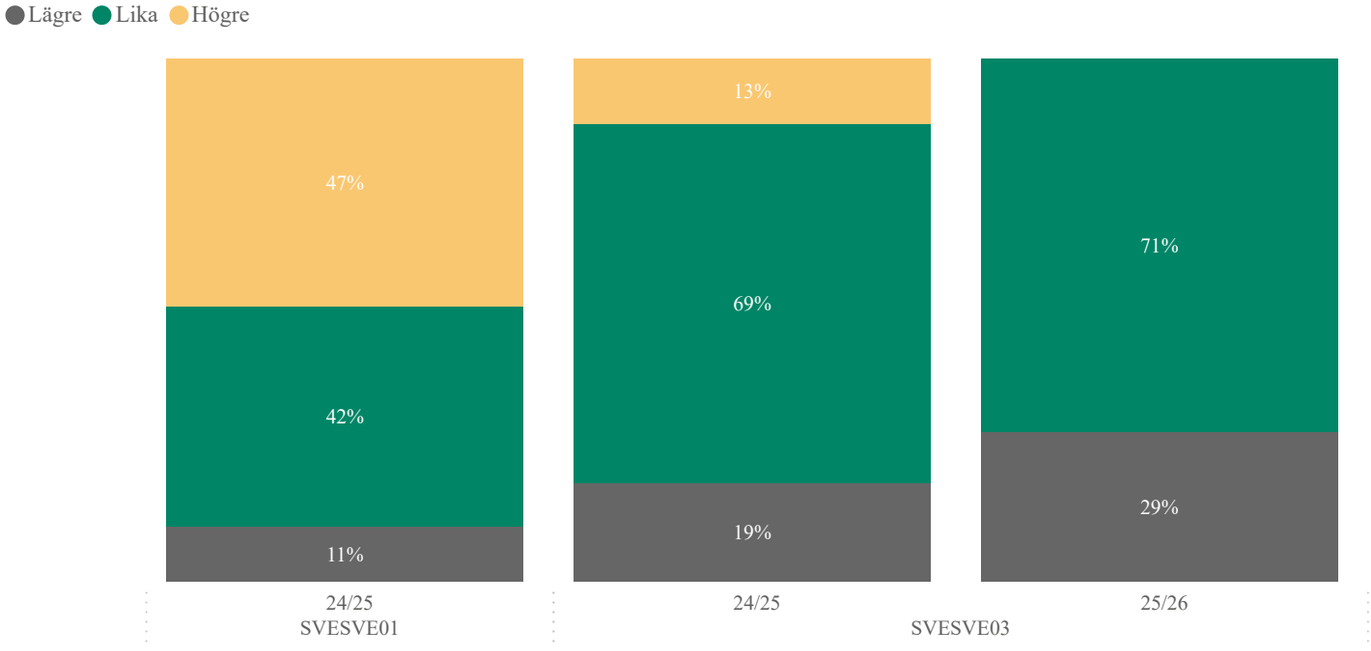
NP (provbetygspoäng), svenska

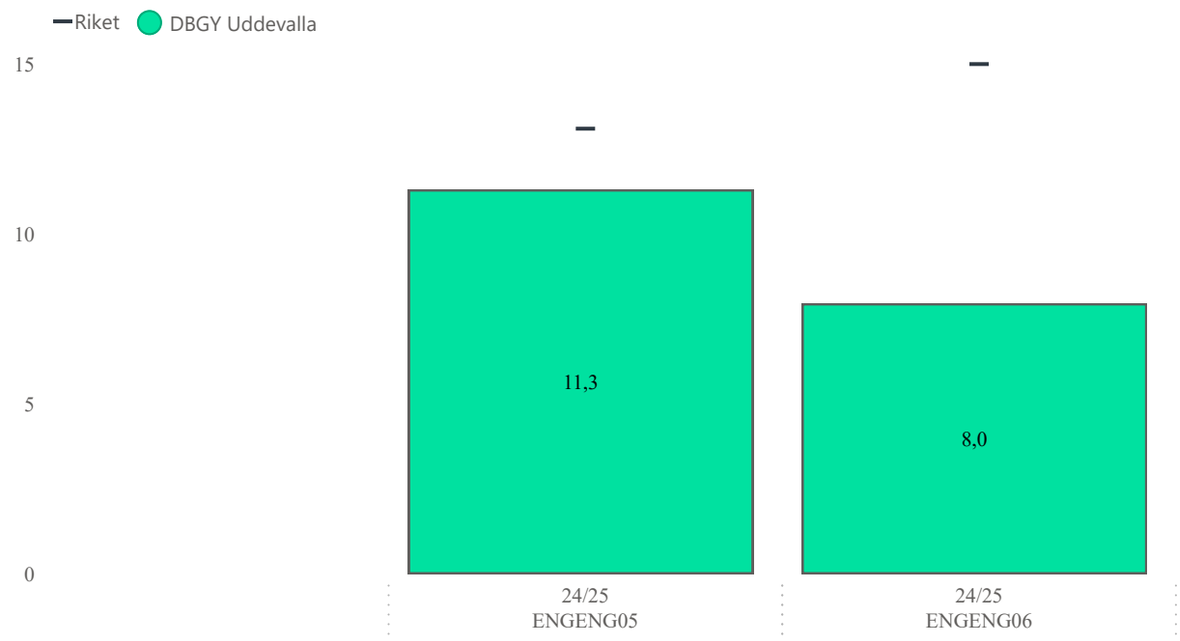
NP (betygsfördelning), svenska

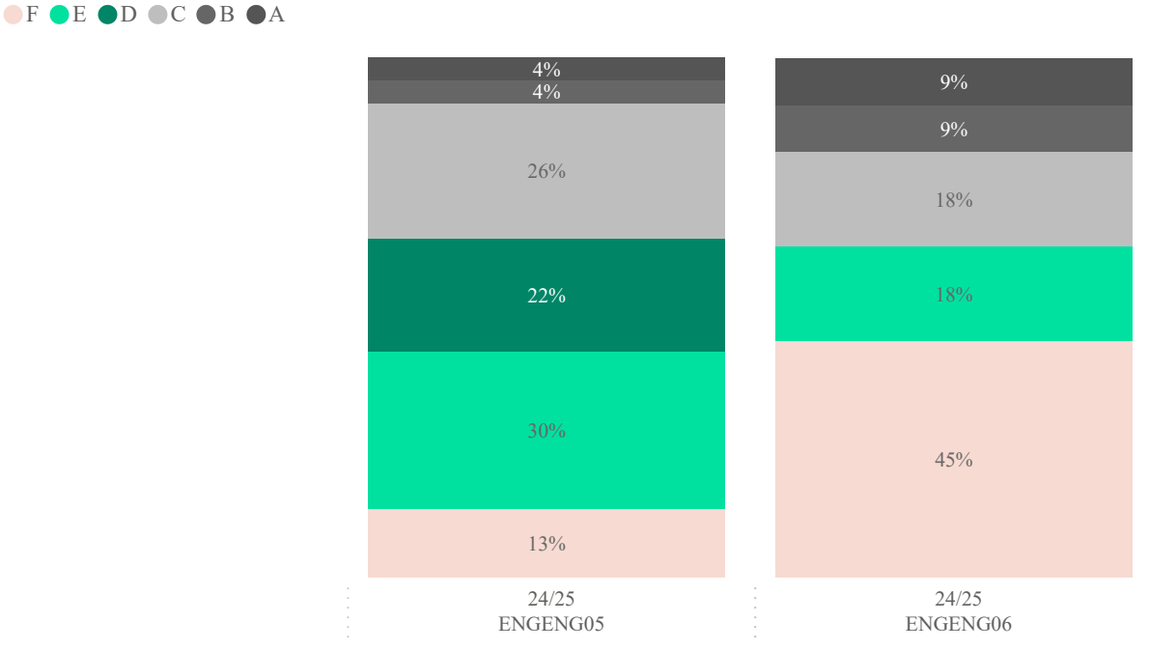
NP (överensstämmelse provbetyg och kurs/nivåbetyg), svenska

NP (provbetygspoäng), engelska

NP (betygsfördelning), engelska

NP (överensstämmelse provbetyg och kurs/nivåpoäng), engelska

